

Táti Halzer

www.tat.hu

TÁT VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÖZÉLETI LAPJA

XXXII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

2021 HÚSVÉT

Versenyszférából a közigazgatásba

2. oldal

Kovács Lajos írói hagyatékának gondozója

4. oldal

Aktívan már nem muzsikálnak

6. oldal

Új tanár a zongoratanszak élén

12. oldal

Schmöltz Margit: A táti anglyaltoll

16. oldal

Táti túra az Olimpiai Ötpróbában

23. oldal

Döntőben az Esztergom-Táti Tigrisek

Egy győzelemre a bajnoki címtől

Városunkban tevékenykedő Esztergom-Táti Tigrisek Jégkorong Sportegyesület felnőtt csapata, a Magyar Jégkorongszövetség Országos Bajnokság IV/C kategóriájában eddig veretlennek bizonyult és cikkünk megírásának idején már csak a döntő második mérkőzését kell megnyerniük, hogy hazavihessék a kiérdemelt kupát. Reméljük mire ez az írás eljut a postaládájukba, már a bajnok csapatot ünnepelhetjük.

A Tigrisek a bajnokság alapszakaszában mind a nyolc mérkőzésüket megnyerték, így huszonegy ponttal a tabella első helyén zártak.

Összeszedett játéuk, kimagasló teljesítményük abból is lemérhető, hogy egy mérkőzés kivételével mindegyiket

főlénnyel győzelemmel nyerték, ráadásul az utolsó fordulóban 13-0-ra múlták felül a sziget-szentmiklósi Jégoroszlánokat, amely az alapszakasz legnagyobb arányú győzelme volt.

A bajnokság végső győztese azonban az alapszakasz első és második helyén szereplő csapat

párharcából kerül ki. (1. Esztergomi-Táti Tigrisek, 2. Debreceni JK SE).

Az esélyek csapatunk mellett szóltak, hiszen amellet, hogy az alapszakaszban hét pontot vertek riválisukra, az egymás elleni mérkőzésüket is 7-0-ra nyerték meg.

2021.03.07-én Budapesten a Tüskeárokban „hazai” pályán játszották le a döntő első mérkőzését.

A tátiak a papírformának megfelelően már az első harmadban kétgólos előnybe kerültek, miután a játékrész közepén három perc alatt kétszer is eredményesek voltak. A második harmadban jött a harmadik táti találat is, erre azonban a Debrecen rögtön válaszolni tudott. Néhány perccel később azonban eldőlt az összecsapás: a Tát egy perc alatt újabb két gólt szerezve lezárta a vitás kérdéseket és 5-1-re nyerte meg a mérkőzést. Így március 20-án négy gólos előnnyel utazhatnak a Debrecenben megrendezésre kerülő visszavágóra.

Gólszerzők: Farkas (7., 22.), Simonka (10.), Repka N. (17.), Misticák (23.), illetve Kerékgyártó (17.).

Nyers Krisztina csapatvezető elmondta: "A tavalyi szezonban a döntő kapujában közbeszólt, hogy a vírus miatt leállították a bajnokságot, így nem volt lehetőségünk megharcolni a győzelemért, amit idén minden játékos magáénak szeretne.

Nagyon büszke vagyok a fiúkra, akik időt-energiát nem spórolva, egész évben keményen edzettek, hatalmas szívvel és tenni akarással eljutottak a döntőig."

Hajrá Tát! Hajrá Tigrisek!

HÁMOS LÁSZLÓ

Szelfizz a nyuszival!

Árasszuk el a Facebook-ot táti húsvéti képekkel!

Készíts egy fotót a Kultúrház dekorációjával!

Írd alá: #tatikultur #húsvét #tavasz

Jelöld meg helyszínnek: Táti Kultúrház és Könyvtár

? Mikor választotta a lehetőséget, hogy édesanyja életpályáját követendően a közszerában helyezkedjen el és táti Hivatalba jelentkezzen?

2016. áprilisában kerültem a Hivatalba pénzügyi csoportvezető pozícióba. Édesanyám ekkor ment nyugdíjba, 28 éven keresztül dolgozott a pénzügyi osztályon főkönyvelőként.

? Azelőtt egy osztrák nagycég-nél dolgozott, onnan érkezett a közigazgatásba.

Igen, korábban a versenyszférában, A. Porr AG építőipari cégnél dolgoztam gazdasági projektvezetőként. Utolsó munkám az M6 Dunaújváros-Szekszárd autópálya-építés gazdasági részének megvalósítása, koordinálása volt.

2011-ben megszületett a fiam, 2014-ben pedig a lányom, ezért számomra nyilvánvaló volt, hogy változtatnom kell. Ilyen volumenű projekt egész embert igénylő feladat, nehezen összeegyeztethető a családanysággal.

Abban az időben ment el a táti Hivatalból a korábbi pénzügyi vezető és úgy gondoltam, megpályázom a pozíciót. Egyrészt, sokat ért számomra a helyben való munka lehetősége, mivel korábban rengeteget utaztam és az autóban töltött időt szerettem volna inkább a gyerekeimmel tölteni. Másrészt kihívásnak is tekintettem, mert a közigazgatásban gyakoroltam, tapasztalatom nem volt. Serkentőleg hatott rám édesanyám elhivatottsága, szakmai támogatása.

? Milyen kihívást jelentett az új feladat?

Teljesen új területet kellett megismernem, átlátnom.

Rádásul a pénzügyi csoport az évek alatt rengeteget változott, mind az általunk végzett munka, mind a körülöttem dolgozó kollégák tekintetében is. Mára szépen összeforrt a csapat. Nagy köszönet jár

Versenyszférából a közigazgatásba

Bemutatjuk Kiss Anikót a KÖH pénzügyi csoportjának vezetőjét

Anikó a versenyszférából érkezve lépett édesanyja nyomdokaiba, aki 28 éven át koordinálta a hivatal pénzügyi csoportját.

nekik, hogy a költségvetésünk és az azzal kapcsolatos jelentések, összefoglalók mindig időben, a megfelelő módon állnak rendelkezésre.

A feladatom a csoport koordinálása, összetartása, a költségvetés összeállítása a kollégák segítségével, normatív támogatások elszámolása, az Államkincstárnál való képviselő, valamint a vezetőség, a Képviselő-testület folyamatos tájékoztatása – szóban és írásban egyaránt – a különböző kimutatások segítségével.

? Az elmúlt év nehézségei ellenére a táti önkormányzatnál sikerült megőrizni a stabilitást, melyben munkája is nagy szerepet játszott.

Könnyű dolgom volt a stabilitás megőrzésének tekintetében, mert a pénzügyi fegyelem korábban is jellemző volt Tát városára, a mindenkori városvezetésre. Ennek köszönhetően a jelenlegi pandémiás helyzet sem viselt meg bennünket gazdaságilag. Természetesen

vannak korlátozó intézkedések, amelyek érintik költségvetésünket. Lényegesen a helyi adók vonatkozásában találkozunk elvonásokkal állami szinten, de a mindig stabil háttérünknek köszönhetően, ez nem okoz komoly problémát.

? Milyen állami lehetőségek vannak az önkormányzatnak rövidtávon a stabilitás megőrzésére és fejlődésre?

A jövőben szeretnénk részt venni a Versenyképes Magyarország Operatív Programban. Több megpályázandó lehetőséget találtunk, aminek segítségével és az azzal járó jelentős támogatással tovább fejlődhet, szépülhet városunk. Fontos tudni ugyanakkor, hogy lakosságszám függvényében egyes pályázatok, mint például a közlekedésfejlesztési támogatások, csak nagyobb városok esetén válnak elérhetővé. A szegregált településeket érintő támogatások esetén sem vagyunk érintettek. Vannak azonban a programnak olyan aspektusai,

amelyek helyi közép- és nagyvállalkozásokat, családokat segítő kezdeményezéseket támogat, első sorban ezeket szeretnénk megcélozni. Bízunk a sikerben!

HÁMOS LÁSZLÓ

A TOP folytatás a 2021-2027-es fejlesztési időszakban a **Versenyszférából a közigazgatásba** (VMOP).

Elsődlegesen a helyi önkormányzati fejlesztéseket finanszírozza (tematikája kiterjed a helyi gazdaságfejlesztésre és foglalkoztatásra, a települési infrastruktúra, településüzemeltetés és helyi közszolgáltatások fejlesztésére) Fenntartható városfejlesztési intézkedése keretében a helyi fejlesztési stratégiájuk alapján kiválasztott városok a fenti fejlesztéseket integrált helyi városfejlesztési programokban valósíthatják meg, illeszkedve a helyi klímastratégiákhoz.

Emellett szerepet vállal a helyi jelentőségű turizmusfejlesztésben.

Kovács Lajos írói hagyatékának gondozója

Interjú Dr. Bombitz Attilával

"... engem ért az a megtiszteltetés, hogy kéziratainak gondozásával és megjelentetésével egy nagyszerű életművet visszajuttathatok a közösség javára" - írja a Szegedi Tudományegyetem docense.

A kritikus, irodalomtörténész, műfordító, egyetemi tanár, szerkesztő, valamint a szegedi osztrák tanszék és a német intézet vezetője három könyvbe foglalva összegzi Kovács Lajos sokoldalú munkásságát. Bár biztos sokan emlékeznek a – fiatalként településünkön nevelkedő –, Tátra most is hazajáró irodalmárra, most családjáról, munkásságáról, Kovács Lajoshoz fűződő kapcsolatáról kérdeztük.

? Honnan származik a családja?

Anyai nagyanyám édesapja Nagysápról jött s maradt Táton, feleségül véve nagyanyám édesanyját. Nagyanyám itt született s itt is ment később feleségül táti nagyapámhoz. Édesanyám és édesanyám nővére, keresztanyám így aztán már igazi táti lányokként születtek a világra. Apai nagyszüleim dorogiaiak voltak, mindketten a Felvidékről származtak s kerültek a bányászfaluba. E két család kereszteződéséből születtem meg én Dorogon, nevelkedtem és növekedtem Táton, majd továbbvitt az utam Szegedre.

Őcsém másik irányba ment, ő családjával Dunaszegen él és nyomdamérnök szakmai vezetőként dolgozik Győrben. Két remek fiam követ engem az úton, Bálint másodéves egyetemista a Budapesti Műszaki Egyetemen, Kristóf most kezdte el középiskolai tanulmányait. Tátra mindannyian hazajárunk, a találkozóhelyünk édesanyámnál – Mechler Gizellánál van.

? Hogyan emlékezik vissza táti gyermekéveire?

Felsőben Filip Marika volt az osztályfőnökünk, finom érzékel, de nem kevés energiával tartotta össze nagylétszámú csapatunkat. A hivatalos osztálytalálkozóink közé mind a mai napig lazán beékelődnek a nem hivatalosak is. Táton miénk volt a tér: a régi halászcserda melletti grund, a vasútköz, a Kis-Dunapart. A sziget és a kőszikla rutinos túraútvonalnak számított. Hodász Panni néni épphogy csak megtanított írni, olvasni, számolni, Kátai Kati néni mindjárt meginvitált a házunk elé, mennék egyszer hozzá könyvtárlátogatóba. A Duna-mozi a vasárnapi kétforintos matinékkal külön élmény volt, és ma már hihetetlen, ahogy ott álltunk sorban a jegyért, hogy megnézhessük a *Csillagok háborúját*. Az egykori pártházban rendezték az iskolai farsangi bálokat, odajártunk tánciskolába, német nyelvtanfolyamra Barina Ottiliához, sőt, ott tapogathattuk meg Vikidál Gyula kopott farmerdzsekijét, amikor Koppány az *István*, a király eufóriájában Tátra látogatott. Fontos gyerekkori helyszínem keresztanyám

tokodaltárói postája, ahol ő hírlaposként dolgozott. Beülhettem a helyére, amíg ő mást helyettesített. Még a postások szaklapját is átlapoztam, hogy figyelmeztethessem, milyen új kiadvány várható a közeljövőben. Középiskolába az esztergomi Dobó Katalin gimnáziumba jártam, annak is a németes osztályába. Az egykori Kossuth Lajos utcai antikváriumba hetente betértem, Kalmár Gabi néninél mindig volt egy kívánságlistám. A gimnáziumban Mécs Miklós tanár úr volt a szigorú kedvencem, ő tanította a magyart. Jártam énekkarba, szerkesztettem városi diáklapot, gimnazista barátaimmal kitaláltuk a Dobó saját magazinját, amivel bejutottunk Geszti Péter tévéműsorába, az *Ászba*. Ebből nőtt ki aztán az én saját irodalmi folyóiratom, ami három számot élt meg a Táti Termelőszövetkezet másológépének köszönhetően.

? Mikor ismerkedett meg Kovács Lajossal?

Keresztanyámtól rendszere-sen kaptam a *Kincskereső* című, felsőbb iskolásoknak klasszikus és kortárs irodalmi és társadalmi olvasnivalókat nyújtó folyóiratot. 1984-ben azonos néven hirdettek alkotótáborot Esztergomban, jelentkeztem rá. A táborban négy munkacsoport dolgozott: illusztrátorok, riporterek (ide jelentkeztem én, és csináltam mindjárt egy remek interjút a táborba látogató Nemere Istvánnal), szepírók és színjátszók. Baka István, a *Kincskereső* egyik szerkesztője is a vendégünk volt, felajánlott négy helyet a következő szegedi

táborba. A riporterek közül engem választottak. Kovács Lajos pedig egy évvel később dorogi tanítványaival együtt magával vitt engem is Szegedre. Ezek a nyarak éveken át megismétlődtek mindkét városban. Esztergomban feldolgoztuk a város és környéke történelmét, kultúráját, irodalmát, minden nyáron egy másik korszakét. Az írások, rajzok nyomtatott *Tábori Kincskeresőben* jelentek meg: hét ilyen füzet őrzi gyerekek és felnőttek közös munkáját. Az alkotótáborok is hozzájárultak ahhoz, hogy Kovács Lajos és köztem a gyerek-felnőtt viszony fokozatosan komoly barátsággá alakuljon. Ha Budapestre ment színházba a zrínyi osztályával vagy tanárkollégáival, szólt, van felesleges jegyem! Ha Tata-bányára autózott az Új Forrás szerkesztőségébe, hívott, gyere velem irodalmi estre! Kéziratot, könyvet, hanglemezt, életleckét cseréltünk. Akkor is tudtunk egymásról, ha később a találkozásainkban néha szünet állt be. Őszinte büszkeség töltötte el, amikor Szegedre utazott a doktori avatásomra. Halála után engem ért az a megtiszteltetés, hogy kéziratainak gondozásával és megjelentetésével egy nagyszerű életművet visszajuttathatok a közösség javára. Kovács Lajos közvetlensége, nyitottsága, érdeklődése, munkabírása és szorgalma példaértékű mindannyiunk számára.

? Hogyan került Szegedre?

Budapesten szerettem volna továbbtanulni, de nem feleltem meg a felvételi elvárásainak. Hogy Szegeden egyetemista lettem, az egy jelentkezésátlátáson múlt, és azon, hogy ott lejjebb vitték a ponthatárt. Kiváló, nemzetközi hírű oktatóim voltak magyar és német szakon egyaránt. Baka István is jóbarátom lett, korai halálát követően én rendeztem sajtó alá az életművét, jelenleg szakértője vagyok a Petőfi Irodalmi Múzeum Digitális Irodalmi Akadémiájánál.

? Az egyetem befejezése után folyamatosan ívelt felfelé pályafutása.

Diplomázás után Bernáth Árpád professzor meghívott a német doktori programba. Megírtam vezetése alatt az osztrák irodalomról szóló disszertációt, állást ajánlott. Azóta megszereztem az egyetemi habilitációs oklevelemet, megbíztak a szegedi osztrák tanszék, majd a német intézet vezetésével. Fontosnak tartom a magyar irodalom közvetítését is, kiváló íróink közül idehaza és külföldön többször volt beszélgetőtársam

Bartis Attila, Esterházy Péter, Darvasi László, Krasznahorkai László, Márton László, Parti Nagy Lajos, Sándor Iván, Závada Pál. Lehetőségem volt Ausztria legkiválóbb irodalomtudósánál, Wendelin-Schmidt Denglernél kutatóként dolgozni. Többször is elnyertem az osztrák Franz Werfel nemzetközi ösztöndíjat. Atlantában, amerikai tudósok előtt kiváló cseh, lengyel, román ösztöndíjas kollégáimmal közösen mutatkozhattunk be. Dublinba együtt utaztam előadást tartani a világhírű íróval, Christoph Ransmayrrel.

Eddigileg legnagyobb munkámnak a tavalyelőtti Nobel-díjas osztrák szerző, Peter Handke tiszteletére szervezett, egy hétig tartó szegedi rendezvénysorozatot tartom – filmvetítéssel, színházzal, konferenciával. Írok, szerkesztek. Legutóbbi könyvem, a *Harmadik féldő* a mai magyar és osztrák irodalomról szól. *Österreich-Studien Szeged* címmel kötettsorozatot gondozok.

? Jelenleg milyen projekteken dolgozik?

Szeretném megjelentetni idén Kovács Lajos ifjúsági

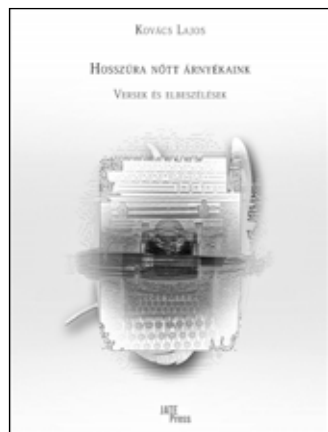
regénysorozatát, amely kéziratai közül került elő. Tavaly meghívást kaptam a bécsi őszi könyvvásárra, ahol bemutatták volna az ott megjelenő könyvsorozatunkat. Bízom benne, hogy ősszel bepótolhatjuk ezt a programot. Az osztrák akadémia pedig felkért, hogy vegyek részt egy nemzetközi kutatóprogramban, amely az osztrák irodalom rendszerváltás utáni kelet-európai hatását vizsgálja. A tervezett projektet 2022-ben mutatjuk be a lipcei könyvvásáron, ahol Ausztria lesz a díszvendég.

HÁMOS LÁSZLÓ

Hatvannyolc esztendő, ezerkétszázötvenhét oldal.

Három kötet Kovács Lajos hagyatékából

Amikor kezembe vettem a háromkötetes életművet, Kovács Lajos író, helytörténész, de elsősorban igazi néptanító munkásságát bemutató kiadványt, ez a két szám villant át gondolataimban. Egységbe lehet-e foglalni azt a hihetetlen széleskörű tevékenységet, amit volt kollégánk alkotott?

Dr. Bombitz Attila vállalkozott a feladatra és sikeresen oldotta meg az összegzést. Három könyvbe – de egységet alkotva mutatja be Kovács Lajos sokoldalú munkásságát.

Az első: „Hosszúra nőtt árnyékaink” címmel a korábban nyomtatásban is megjelent versek, novellák világába kalauzsol el bennünket.

A második: „Van egy perced a támaszpontomra?” már az országos hírnévre szert tett

ifjúsági író világát tárja az olvasó elé.

A harmadik: „Mi közük hozzám?” a révbejutott, tapasztalatokkal bíró, szerkesztő, tanulmányokat közlő, állást foglaló, irányt mutató kitekin-tése a nagyvilágról alkotott világképéről.

A Táti Walzer olvasói korábban – 2017. karácsonyi számában – IN MEMORIAM Kovács Lajos, „Egykori kollégánk kertvárosi emlékei” címmel találkozhattak

írásommal, ahol megemlékeztem az 1976. augusztus 16. – 1982. augusztus 15-ig, ebből 1977 februártól igazgatóhelyetesként dolgozó kollégáinkról.

Ami e sorok megjelenését készítette, az az életmű kiadás körülményeinek táti vonatkozású megismertetése a város polgáraival.

Bombitz Attila gyermekei, kamaszkorát közvetlen környezetünkben élte meg. Itt járt óvodába, általános iskolába. Innen

járt Esztergomba középiskolába. Itthon kevesen ismerik.

Szakmai és emberszeretetről kaphatunk hű képet a vele készült interjú kapcsán. A tanítvány, a mentor, majd az idő előrehaladtával a BARÁT-i kapcsolat szőtte át életüket Kovács Lajossal.

Szerkesztői munkáját igen gondos szakmai alaposság, segítőinek igényes kiválasztása szinkronban van és méltó Kovács Lajos sokoldalú életművéhez.

A kötetek megjelenését a grafikus Lévay Jenő címoldali képei teszik esztétikailag egységesé és alkotnak teljes harmóniát a Kovács Lajos által leírt gondolatokkal.

A kötet megjelenését támogatta: Dorog Város Önkormányzata, „A Táti Iskoláért Alapítvány”, Tát Város Önkormányzat, Kép-Szín-Ház Alapítvány, Szegedi Germanisztikáért Alapítvány, Szegedi Tudományegyetem Bölcsészeti és Társadalomtudományi Kar.

Táton 15 példány lett előrendelésben lekötve. 1-1 példány megtalálható a könyvtárban és a két iskolaépületben működő diákkönyvtárban.

Több kötetet idősebb – Kovács Lajos volt munkatársai – kaptak, valamint az iskolai alapítvány volt kuratóriumi tagjai az alapítványt támogató 20 éves munkájukért.

HORVÁTH ISTVÁN

Aktívan már nem muzsikálnak

Otthon még előkerül a hangszer

Kivételes kulturális élményeket nyújtott vendégeinek a Rózsavölgyi házaspár

„Harmincöt év után a gyermekemet el kell engedni” – vallja Rózsavölgyi Károly és felesége, Rózsavölgyi Károlyné, a Táti Német Nemzetiségi Fúvószeneke két alapító tagja, akik januárban vonultak vissza az aktív zenéléstől. A díszpolgári címmel tavaly októberben kitüntetett házaspár büszke az elmúlt három és fél évtizedre.

A településen már a 20. század első felében is működött zenekar, ám a dicső korszak 1960-ban véget ért, a politika közbeszólt, így az együttes befejezte tevékenységét. A régi tagok a kottákat elzárták, feltették a padlásra, és azt mondták, „a szelence” csak akkor nyílhat ki, ha egy arra méltó új kultúrcsoport alakul a faluban. Erre egészen 1985-ig kellett várni, amikor is Rózsavölgyi Károly, Rózsavölgyi Károlyné és társaik együtt felmérték a lehetőségeket, az akkori politikai vezetés is támogatta a törekvésüket, és létrehozták a Táti Német Nemzetiségi Fúvószenekezt.

– A Mária Terézia idején betelepített svábok leszármazottai ma is élnek a településen, így 1985-ben nem mondhatta senki, hogy nincsenek meg a nemzetiségi gyökereink. Ezért is fontosnak tartottuk, hogy ápoljuk a hagyományainkat – mondta Rózsavölgyi Károly.

A zenekar azóta is rendkívül aktív, sőt október 25-én, a korlátozások előtt díjátadóval egybekötött gálaesten ünnepelte alapításának harmincötödik évfordulóját. Az összejövötelen Turi Lajos polgármester díszpolgári címet adományozott

Kátai Ferencnének, a kultúrház korábbi igazgatójának, illetve Rózsavölgyi Károlyné és Rózsavölgyi Károly is elismerésben részesült. Érdekesség, hogy mindhárman alapító tagjai a zenekarnak.

Életüket nagyban meghatározza a zene

A házaspár életében a zene több szempontból is szerepet játszik. A dorogi Erkel Ferenc Zeneiskolában ismerkedtek meg egymással, együtt zenéltek előbb a Dorogi Ifjúsági Fúvószenekeban, majd a Dorogi Bányász Zenekarnak is oszlopos tagjai voltak.

A táti zenekar megalakulása után nagy szerepet játszottak abban, hogy baráti viszony jött létre a németországi Schrattenbach település

zenekarával. Idővel felismerték, hogy zenekari szinten ezt egy bizonyos szint után már nem lehet tovább bővíteni, így jött az ötlet, hogy megalakítsák a Musik-Land Utazási Irodát.

– Szerencsések vagyunk, mert a munkánk találkozik a hobbinkkal. Az első referenciáink a baráti zenekaraink voltak, így jó helyzetben voltunk – jelentette ki Rózsavölgyi Károly, aki hozzátette, hogy az is kapóra jött, hogy akkoriban falusi turizmussal is foglalkoztak.

Közös koncertek a külföldi vendégekkel

Rózsavölgyi Károlyné szerint kurióznak számít, ha egy külföldi együttes közösen játszik műveket egy magyar zenekarral. Ezt úgy szervezik meg, hogy a felek időben kottáztak

cserélnek és kellően begyakorolják a szerzeményeket. Volt is erre több példa Táton és Dorogon is, és mindenhol nagy sikert arattak.

Az irodájuk megalapítása óta összesen 22 európai országból fogadtak vendéget, de megszervezték amerikai egyesült államokbeli, ausztrál, brazíliai és kanadai együttesek magyarországi utazását is.

– Mikor begördül egy busz Tátra, akkor a mi zenekarunk indulóval fogadja a vendégeket, a koncerteken pedig eljátsszuk a himnuszukat is. Ez olyan felemelő érzést nyújt, melyet nem lehet pénzen megvenni – mondta.

Megjegyezte, hogy azok is szép pillanatok voltak, amikor a kórustalálkozók után a közös vacsorán egy ismert nótát, mindenki a saját nyelvén énekel, tehát ugyanannak a dalnak akár a magyar és a német változata is elhangzott.

Rózsavölgyi Károly szerint teljes erőbedobással vezeték egyszerre az irodát és a zenekart is, szinte alig volt szabad hétvégéjük. Például, ha valaki vasárnap délelőtt írt nekik egy levelet, akkor egy-két órán belül már küldték is a választ benne a konkrét árajánlattal, az utazás pontos programtervezetével.

– 1995 óta van internetünk, sőt a kilencvenes években a bányatelefon-vonalat is idehoztattuk a kertünkbe. Első perctől kezdve az ars poeticánk, hogy a vendég mindig egy kicsit többet kapjon tőlünk, mint amit a pénzéért elvárhat. Ha ez sikerült, akkor azt mondhattuk, hogy jól dolgoztunk – jegyezte meg.

A házaspár tapasztalta, idővel szükség volt arra is, hogy nyissanak az olasz és angol nyelvterületek felé. Később már tizenhárom nyelven leveleztek, mivel tudták, ha egy norvég kultúrcsoport ír nekik, és a saját nyelvükön válaszolnak vissza, akkor jobb szívvel veszik azt.

Kijutottak az európai fesztiválra is

Egyszer Svájcban fogadtak egy zürichi csoportot és látták, hogy a zenekarban játszik egy kürtös, akinek nincs egyenruhája. Később a közös vacsorán kiderült, hogy az említett zenész tagja az Európai Fúvószenekari Fesztivál Szövetségnek, és felajánlotta, hogy segít a tátiaknak eljutni a németországi Bad Schlemában megrendezett Európai Fúvószenekari Fesztiválra.

– Kiderült, hogy a rendezvény grémiumában két svájci delegált van. Egyikük pont ez a zenész volt, akinek nem volt uniformisa. Miután a zenekar hazautazott, egy hét múlva jött is a levél, hogy meghívtak bennünket, de jeleztük, hogy egy másik külföldi utazás miatt nem tudjuk vállalni az utazás költségeit. Nem telt bele egy óra, és visszaírtak, hogy tekintettel a referenciákra, finanszírozzák a költségeinket, csak menjünk el a fesztiválra – idézte fel Rózsavölgyi Károly.

Végül többször is jártak Bad Schlemában és előfordult, hogy nem tudták befejezni a 40 perces koncertjüket, mert a közönség egyszerűen nem akarta elengedni őket. Szívből játszották nekik a német slágereket, illetve a táti német nemzeti dalokat. Ezzel pedig elnyerték a tetszésüket.

Más együtteseket is segítettek az évek során

A Rózsavölgyi házaspár nem csak a táti, hanem a dorogi, a csolnoki és mogyorósbányai zenekarok külföldi szerepléseit is segítette, illetve a táti mazzorettekkel is együtt-

működtek. Nagy élményként tartják számon, hogy 1997-ben ellátogathattak Esztergom finnországi testvérvárosába, Espooba. A zenészek közül sokan akkor ültek először repülőn, így máig szívesen gondolnak vissza arra a hétre.

– Huszonkét éve vagyunk kapcsolatban a dorogi művelődési házzal, ahol azóta mintegy 80 koncertet rendeztünk meg. Abban az évben Máltáról jött egy sliemai zenekar, amely 2006-ban városuk jubileuma alkalmából magyar együttest hívott vendégül.

Ekkor a dorogi és táti zenészekből összeállt a Dorog & Tát Windband és 84 taggal utaztunk ki. Gyakorlatilag bejártuk az országot. A zene révén sok olyan helyre eljutottunk, ahová máshogy nem lett volna lehetőségünk – mondta Rózsavölgyi Károly.

A Táti Német Nemzetiségi Fúvószenekar 1986-ban jutott el a németországi Schratzenbachba. Előtte kevesen jártak nyugaton, így az ott tapasztalt életforma, a rendezett utcák és az ott élők nehézségei nagy benyomást tettek rájuk. Úgy érezték, hogy hazatérésük után változtatniuk kell a környezetükön és meg kell honosítani az ottani szemléletet, mentalitást.

– 1998-ban elkezdtünk gondolkodni, hogyan tudnánk valakinek továbbadni a schratzenbachi élményeket. Az ottani zenekar elnökének édesanyja német nemzetiségű lakosként a partiumi, vagyis a ma Romániában található Teremből származik. Egy újságírónak köszönhetően kijutottunk oda, majd rátaláltunk a közeli

Kaplonyban egy nagy múltú zenekarra.

A kaplonyiaknak korábban nem volt lehetőségük arra, hogy külföldön szerepeljenek, így örömmel fogadták a táti meghívást. Sokat jelentett nekik, hogy játszhattak a kultúrházban, de látták a bazilikát, és azáltal, hogy helyi lakosoknál szállásolták el őket, sikerült életre szóló kapcsolatot kialakítaniuk. Sőt, az itteni életkörülmények rendkívül pozitív benyomásokat ébresztettek bennük és követendő példaként fogták fel az itt látottakat.

A házaspártól megtudtuk, hogy teremi látogatásukkor készült egy videofelvétel is, melyben bejárták a falut. Az ottani polgármester is szerepet kapott benne, aki köszöntötte a schratzenbachi zenekar elnökének édesanyját, és sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy 1947-ben el kellett hagyniuk a hazájukat.

A Táti Német Nemzetiségi Fúvószenekar tavaly októberi koncertjének legszebb momentuma vitathatatlanul az volt, mikor Turi Lajos polgármester három olyan személyt méltatott, aki az együttes és a település életében jelentős szerepet tölt be.

– Örültünk annak, hogy Turi Lajos és a képviselő-testület egyhangúan elismerte az életutunkat. Felemelő érzés volt átvenni a díjakat. Úgy gondoljuk, hogy mindenkinek jár a dicséret, mivel a zenekar tagjai nélkül nem érhetünk volna el sikereket. Számunkra az a legfontosabb, hogy a zenekar, a közönség és a vendégeink jól érezzék magukat – mondta Rózsavölgyi Károly.

Tervszerűen adták át a zenekart a fiataloknak

A házaspár ismertette, néhány éve maguk között eltervezték, hogy tervszerűen átadják a fiataloknak a zenekart. Előbb Szádóczi Iván személyében megtalálták az új elnököt – aki szintén alapító tag –, a titkári feladatokkal pedig Papp Zsófiát fogják megbízni. Továbbá tavaly év végén úgy döntöttek, hogy januárban visszavonulnak az aktív zenéléstől, de a háttérből segítik az együttest.

– Néha itthon azért zenélünk majd félórát, vagy amennyi jölesik. Ennyi év után szükség van vezetésre, nem lehet csak úgy rögtön abbahagyni – mondta Rózsavölgyi Károlyné.

Továbbadták a vállalkozást

Rózsavölgyi Károly és Kinszky Irén 1975. július 19-én kötött házasságot. Anikó lányuk 1976-ban, Ildikó 1978-ban született. Mindketten folyamatosan képezték magukat, több végzettséget is szereztek. Az utazási iroda előtt Károly a Komárom Megyei Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat táti telepének vezetője volt, míg Irén a Labor Műszer Ipari Művek vezérigazgatóságán dolgozott pénzügyi előadóként. Megannyi sikeres év után 2017-ben nyugdíjba vonultak: a Musik-Land Utazási Iroda vezetését Anikó lányuk és vejük vette át. Bízunk benne, hogy a járvány után a családi vállalkozás révén újra megszervezhetik több külföldi kultúrscsoport magyarországi utazását.

WALCZER PATRIK

Táti Walzer

TÁT VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÖZÉLETI LAPJA

Felelős kiadó: Turi Lajos polgármester | Tel/Fax: (33) 514-510 | E-mail: polghivatal@tat.hu

Szerkesztő és tördelés: Hámos László | Tel/Fax: (33) 504-710 | E-mail: tatkultur@gmail.com

Nyomda: „Spori Print Vincze” Kft. Esztergom | Készült 2000 példányban

Címlapon: Húsvéti dekoráció a táti tojásfánál (Szabó Noémi - Hámos László)

Hogyan készülődtek 83 évvel ezelőtt a tátiak?

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus

Ha a járványügyi helyzet is megengedi 2021. szeptemberében tartják meg Magyarországon a tavalyról elhalasztott 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust. 1938-ban már helyet adott országunk az eseménynek. Nézzük, hogyan készültek akkor elődeink.

Nagy reményekkel íródott 2020 tavaszán ez a cikk, mivel a koronavírus megjelenése előtt még nem tudhattuk, hogy a 2020. szeptember 13-20 között megrendezendő világtalálkozót nem lehet megrendezni. A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust elhalasztották, így ez a cikk sem jelent meg akkor, de most közreadjuk.

A 2020.02.29-én írt cikk:

Mint ahogy az idei tavasz beköszöntött: „Minden életre kel”. Bíboros-prímás urunk az alábbi mondatokat intézi felénk.

„Ne onnan kezdjük, ahol abbahagytuk!” – ezt kéri tőlünk a Bíboros Úr. A kényszerű bezártság tanulságainak levonása mellett arról a lehetőségről beszél, melyet a mostani újrakezdés, életünk nyitottabbá válása tartogat számunkra.

„Áraszd ki a Lelkedet és minden életre kel. És megújítod a föld színét.” – idézettel videóüzenetében mondja: „Hónapokkal ezelőtt mintha megállt volna az élet. Sokan vágytunk az Eucharishtiára. Most fokozatosan visszatérünk egyenletesebb, nyitott élethez, ha úgy tetszik a normalitáshoz.”

Bízunk benne, hogy ősre azért fellélegezhetünk már és nemcsak online lesz mód, - de hogy milyen formában valósul meg az tényleg a járványhelyzettől függ. A Bíboros Úr beszélt arról is, hogy vajon Ferenc pápa eljön-e Budapestre? „Biztató jelek érkeztek” mondta. Maríni érsek úrral az Eucharisztikus Kongresszusok

A képen látható a missziós kereszt a világkongresszus szimbóluma. A közel három méter magas, bronzborításokkal díszített tölgyfakereszt Ozsvári Csaba ötvösművész (1963-2009) alkotása, amelyet Szabó János ötvös és fémrestaurátor restaurált. A munkálatok során öt újabb magyar (vonatkozású) szent, illetve Boldog- Szent Márton, BoldogApor Vilmos, Boldog Meszlényi Zoltán-ereklyéit helyezték el a keresztben, a korábbiak mellé.

Nemzetközi Bizottságának elnökével való megbeszélése után, aki jelezte, érdemes újra napirendre tűzni a kérdést.

„Alappal bizakodunk tehát, hiszen, ha a Szentatya van olyan bátor, hogy jelen időben Irakba menjen, akkor Budapest sem lehet akadály számára. Ezzel a lélekkel készülünk

a 2021. szeptember 5-12 között sorra kerülő Eucharisztikus Világkongresszusra.”

Hogyan készültek felmenőink, a táti lakosság az előző Világkongresszusra, ami nagy elismertséget kapott?

Azonban 83 évvel ezelőtt, 1938-ban szintén volt lehetőségünk arra, hogy megrendezzük

ezt a keresztény ünnepet, aminek hatalmas visszhangja volt az emberi szívekben az ország határain innen és túl is. Nagy reményekkel telve zárták le akkor a Kongresszust.

Pacelli bíboros, pápai legátus, a későbbi XII. Piusz pápa az 1938-as budapesti kongresszus záróbeszédében elismételte Jézus szavait: „Tanúim leszek” (ApCsel 1,8).

Majd könyörgést mondott az akkori részvevőkért: „Tartsd meg őket ebben a felismerésben, és add meg nekik az erőnek és a bizalomnak azt a szellemét, amely ebből a felismerésből fakad. Add, hogy mindegyikükből a szeretet tanúja, hirdetője és apostola legyen.”

Azt, hogy ismét Magyarországon rendezik meg a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust, az akkori emberek kitartásának, tanúságtételének köszönhetjük. Hiszen sokunk szülei, nagyszülei, dédszülei kint voltak és imádkoztak akkor, és talán nagy elhatározások születtek a szívükben.

Mi vagyunk az ő tanúságtételük örökösei. Mi, akik ott leszünk, megtapasztalhatjuk azt a szeretetet, kitartást, amiért Pacelli bíboros imádkozott.

Az 1938-as táti felkészülésről értelemszerűen a nagyrabecsült Koch Róbert atya egyházi elnök által írt jegyzőkönyv lapjaiból lehet tudásunk és meríthetünk elhivatottságot, tanúságtételt az őseink iránt. Mennyire számított a hitéletük, milyen odaadással készültek vidéken is az 1938-as Budapesti Eucharisztikus Világkongresszus ünnepélyére, érzelmük kimutatásával. Mit tehetünk mi utódok, elődeink példamutatásának elismerésére? A ránk hagyott megsárgult jegyzőkönyvek lapjaiból Kardos Mihály atya engedélyével most részleteket kívánok közzé tenni a Táti Walzer újságban az utókor számára is.

Jegyzőkönyv:

„Felvétetett Táton 1937 július hó 25-én a táti egyházközség tanács rendes közgyűlésén a Hangya nagytermében.

Jelen vannak:

Koch Róbert plébános egyh. elnök, Halm Antal vil.elnök, dr. Mezei Ferenc, Pánczél István, Várhidy Béla, Adolf Ferenc, Baumann Ferenc, Schalk János, Schmidt István, Szabó Mihály, Zagarits Károly, Beck József, Hartmann Sándor, Kostyál János, Zettler Ede és Galba Mihály templomi gondnok.

Az elnök üdvözlí az Actio Catolika nevében dr. Mezey Ferenc és Várady Béla urakat. A közelgő Eucharisztikus világkongresszus és a Szent István év reánk is szab bizony feladatokat. A püspöki kar és az előkészítő bizottság nagyon nagy súlyt helyez arra, hogy minden falu, minden esperesi kerület tartson ünnepséget ezzel kapcsolatban. Sürgetően van előírva, hogy mindenütt tartassák meg ez évben a missió lelkigyakorlat. Az a kívánság merült fel, hogy minden falu valamiképpen örökítse meg Szent István emlékét. Iutca elnevezés/ Kíváncos lenne, hogy az idegenekre való tekintettel mindenki hordjon jelvényt.

Mi tehát a táti program? A szent év megörökítése nálunk kettős. Elvileg, azt hiszem, már el van fogadva az, hogy az egyik

névtelen utcát Szent István utcának nevezzük el. Felvetem azonban azt a gondolatot, nem lehetne-e a Főutcat Szent István utcának elnevezni, tekintettel arra, hogy sokszor járt erre. A másik megörökítés az lesz, hogy a templomunk megszépül és pedig művésziesen. Ez évben csak a szentély készül el, (elkészült, azonban az egyháznak és a táti hívőknek nem tetszett, mivel túl modern volt, Medveczky Jenő festőművész 1941-ben átfestette) /megjegyzés Szabó-toll/ jövőre folytatjuk és két év múlva befejezzük. Reméljük, hogy templomunk nemcsak a vidék, hanem falusi viszonylatban az ország egyik legszebb temploma lesz. Ezért felkérem a canadai-bíborosérseket, hogy jövőre mikor a budapesti ünnepségekre hazánkba jön, szentelje fel. Amennyiben ez biztosítva lesz, Süttő és Piszke, Üveggyár és Altáró és esetleg Dorog is bekapcsolódik az ünnepségünkbe. A terv a következő, Villaneuve bíboros a mi ünnepségünkre való tekintettel leghamarább fog érkezni. Őt a vármegye és egyéb hatóságok ünnepélyesen fogadják Komáromban. Süttőre az esztergomi járás és a dorogi esperesi kerület fogadja, este ünnepséggel hódol Szent István emlékének, az eucharisztikus kongresszusnak. A bíboros ott marad éjjelre és másnap délelőtt Pizskén lesz,

hol nagymiséét mond és elvégzi a közös szentáldozást. Onnan Tátra jön, Nyergesen fogadják, meglátogatja a plébánost, az intézeteket és ottmarad zártkörű ebédre. Este vonul be Tátra. Itt hivatalos fogadtatás, másnap az üveggyári sportpályán mise és közös áldozás, közös reggeli. Utána Esztergomba megy a hercegprímás látogatására, majd este az ereklyékkel tér vissza Tátra. Az ereklyékkel körmenetben vonul be és kezdődik a templomszentelés ősi szertartása. Másnap lesz a templomszentelés, melyet közös ebéd zár be. Ez lesz a táti szentév megörökítése. A püspöki kar óhaja az, hogy mentül többen vegyenek részt a pesti ünnepségeken is. Mivel kedvezményes utazás lesz szeretném, ha a községi előljáróság, képviselő-testület, az egyházközségi képviselő-testület, a cserkészek, a legényegylet testületileg, a tűzoltóság, frontharcosok és a levették küldöttséggel vennének részt a pesti ünnepségeken. A táti és a budapesti ünnepségeken kívül két dologba kell bekapcsolódnunk legalább részben. Az egyik az esztergomi a másik a dorogi, illetve az altárói-üveggyári ünnepségekbe”.

Eddig a táti 1937-es előkészületről volt szó a jegyzőkönyv szerint. A dorogi és az esztergomi záróünnepségről, valamint a budapesti ünnepségekről egy következő számban írok.

Kiegészítés 2021-ben:

Visszatérve a jelenbe, reménytelen várakozással várjuk az Eucharisztikus Világkongresszust Magyarországon, így a 2021-es esemény a második ilyen alkalom lesz. Erdő Péter bíboros, Esztergom-budapesti érsek úgy nyilatkozott, hogy a magyar katolikus egyház számára óriási jelentőséggel bír a kongresszus budapesti megrendezése, "bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világ-egyház, hanem a civil világ előtt is".

SZABÓ JÓZSEF

Tulajdonomban lévő 1938-ban kiadott relikvia (emléktárgy) fényképét mellékelem, melyen Budapest nevezetességei láthatóak. Valószínűleg kiállítás tárgy lesz.

Új időpontban!

52.

NEMZETKÖZI

EUCCHARISZTIKUS

KONGRESSZUS

BUDAPEST | 2021.

szeptember 5-12.

Az élet teljessége felé

László atya húsvéti gondolatai

Az idén ismét különös nagyböjtünk van, és lehet, hogy húsvétunk is hasonló lesz.

Amikor írom ezeket a sorokat, lehangolva állapítom meg, hogy megint nem lehet nyilvános szentmisét tartani. Ez fájó, de arra gondoljunk, hogy az egyháztörténelemben régen is voltak nehéz idők, Isten segítségével ki kellett és ma is ki kell tartunk. Imádkozzunk, hogy ebből a megpróbáltatásból hitünkben megerősödve kerüljünk ki.

A kereszténység legnagyobb ünnepére készülünk, a Húsvét, Jézus Krisztus feltámadására, arra emlékezünk, azt ünnepeljük, hogy a szeretet legyőzte a halált. Míg karácsony bensőségebb, érzelmileg gazdagabb ünnep, húsvét valósága megrendítő, különösen, amikor nagyböjtben a keresztutat imádkozzuk, nagypénteken pedig Jézus kereszthalálára gondolunk.

De Jézus feltámadása a reményt erősíti meg bennünk!

Lehet, hogy nagyon távoli, és megfoghatatlan Jézus feltámadása, mégis történelmileg hiteles, a benne való hit erőt ad a hívő embernek. Hogyan közelítsük meg mi, ma élő emberek Jézus feltámadását? Keresztény életünknek, és Isten megismerésének az alapja, és kiindulópontja az imádság. Az életünk minden területén fokozatos tanulással, és munkával sajátítjuk el a kívánt ismereteket. Ez így van az Istenkapcsolatunkban is! Amit fontos, hogy elérjünk, és elérhetünk már most is, a földi életünkben, az a megigazulás. A Szentírás és az Egyház tanítása szerint a mi feltámadásunk két lépcsőben valósul meg: Az első lépcsőt úgy hívjuk, hogy megigazulás. Ezt a megigazulást itt és most kaphatjuk meg a hit által, a Szentiségekben, különösen a Szentáldozásban. Az idei nagyböjtben is az egyházunk bátorít, hogy a

három lelki, bibliai eszközzel: az imádság, az alamizsna (pl. a szegények megsegítése), és a böjt által érhetjük el „a lelki feltámadást”. Ennek szép példája a Szentírásban „A tékozló fiú” története, érdemes elolvasni (Lk. 15, 11-32), különösen az utolsó verse, az apa öröme, aki itt az Istent jelképezi, ezt olvassuk: „Sillet vigadnunk, és örülnünk, mert ez az öcséd halott volt, és életre kelt, elveszett, és megkerült.”. A keresztény ember erre a mélyebb szeretetre hivatott, hogy ebből szülessen meg a nagyobb elköteleződés a családban, az egyházközségben, és a polgári életben. Az emberi életünk legnagyobb vágya, hogy elfogadjanak, szeressenek, és mi is szeressünk másokat. Ha ebben a tevékeny hitben éljük a mindennapi életünket, megerősödik bennünk a remény, amellyel előre tekintünk, megrendülve, de lelkünk

mélyén hálával, és békében hallgassuk, olvassuk húsvétkor Jézus feltámadásáról szóló leírásokat.

Kedves Testvérek, a mai nehéz időben is legyünk hálásak az elért eredményekért, az üzletekben nagy választékban vásárolhatunk, meleg otthonunk van (de sajnos nem mindenkinek), segítsünk a hozzánk fordulókon!

A mostani járvány, ez a láthatatlan ellenség arra ösztönözzön, hogy még inkább összekapaszkodjunk Istenbe és egymásba. Az Egyházunk is ebben akar segíteni, én is mindennap imádkozom az itt lakókért!

Isten nem vár lehetetlent, arra hív, hogy építsük a magunk és azok életét, akikkel találkozzunk. Bízva Jézus ígéretében, ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben ott vagyok (Mt 18,20).

Ezekkel a gondolatokkal kívánom, hogy hitben támadjunk fel, vagyis lelkiismeretesen éljük a mindennapjainkat, a hívő ember pedig tudatosan élje a keresztény életét, és akkor közelebb kerülünk Jézushoz és egymáshoz is!

Megújult a Plébániánk!

2020 őszén megújult városunk plébániájának belső miliója. Az épületben kicserélték a nyílászárókat, felújították

a fűtésrendszert, sor került zuhanyzó és új mosdó kialakítására, valamint beltéri festésre és a bútortartás korszerűsítésére.

A minőségi munkák elvégzéséért köszönet illeti a kiváló összhangban együtt dolgozó mestereket, vállalkozókat: Aubéli János és fia, Aubéli Norbert asztalosok, Bajkó Ferenc festő, Hasenbeck Józsefné Katiné varrónő, Kardos István asztalos, Lévai Ferenc víz-,gáz- és fűtésszerelő, Májer Norbert építési vállalkozó.

A felújítás előkészítésében és lezárásában, pakolásban és kerti munkákban nagyon sokat tevékenykedtek, segítettek az egyházközség tagok, a ministránsok. Köszönjük továbbá azoknak a szorgos kezű hölgyeknek, uraknak a feladatvállalását is, akik tisztává varázsolták a plébánia és a templom épületét, környékét.

Hálával tartozunk a kivitelezés háttérét támogató anyagi forrásokért, melyeket a Főegyházmegye, a Polgármesteri Hivatal, az egyházközségi önkormányzat és a hívek adakozása biztosított.

A külső- és belső energetikai felújítás a jövőben folytatódik a megfelelő pályázatok bevonásával.

Örömmel vettük, hogy decemberben Szócs László atya elfoglalhatta új telephelyét, amely központi helye filiáinak. A plébánia nemcsak a hivatali ügyek intézésének székhelye, hanem közösségi ház is, ami a lelki fejlődésünket támogató programok és közösségi projektek megvalósításának helyszíne is.

PRANTERNÉ TURI MÓNIKA

Jelen írásunk a Táti Walzer 2020 júniusi számában megjelent, a Molnár család kőkeresztjéről szóló cikk folytatása, kiegészítése.

Molnár Nepomuk János táti születésű esztergomi pápai prelátus-kanonok családjának sírkeresztje (fekete márvány kereszt), a táti temetőben van. A régi temető (Ady Endre út) 1936-os felszámolása után a sírreléket Halm Antal körjegyző és Koch Róbert nagyra becsült plébánosunk vitette fel a jelenlegi temetőbe. A porhüvelyek exhumálása jelenleg nem bizonyított. A márványkereszt áthelyezésénél a kutató árok nem igazolta a porhüvelyek létét. A temető központjában elhelyezett márvány kereszt ezért is különleges. A második világháború szörnyű pusztítását, a golyók általi sérüléseket is magán hordozza.

Molnár Nepomuk János nem a táti temetőben (felszámolt Ady Endre út) lett eltemetve, mint az már az előző Walzer újságban volt olvasható, ezért nem lett a "Táti családi fekete márvány keresztre" a neve felírva.

A kereszt feliratán a szülők neve, Molnár Ádám Esztergom Vármegye sebész főorvosa és felesége Molnár (szül. Lendvay) Judith, és nővére Molnár Erzsébet, (aki több alapítványon keresztül nagyobb összeget hagyott szeretett falujának Tátnak) és két korán elhunyt fiútestvér olvasható.

Molnár Nepomuk János az

A Molnár Nepomuk kehely eredete

Adalékok a Molnár család történetéhez

Molnár Nepomuk János táti születésű esztergomi pápai prelátus-kanonok 1918-ban egy aranyozott ezüstkelyhet ajándékozott "Táth község rkath. templomának".

készült, tőzaranyozott, ez idő szerint 4000 azaz négyezer koronába kerülő kelyhet- melynek fényképe a 3.ik oldalon látható- adok, ajándékozok, adományozok, melyet egy Gombássy Anna nevű nekem a helybeli iparművészeti múzeum igazgatóságától ajánlott ötvösművész készített, aki kiképeztetését az imént említett múzeum ipariskolájában nyerte, és aki jelenleg Budapesten, a Lónyay-utca 36-dik számú házában VI. emeletén dolgozik a saját műhelyében.

Készült pedig a kehely az esztergomi főszékesegyház kincstárában lévő ú.n. Mátyás király Deákja (Literati Matthiae) kelyhének, tehát egy 15. századbeli kehelynek mintájára, csak hogy természetesen pontos rajzok szerint, mert az eredetin, közel öt évszázad viszontagságai folytán, már itt-ott elmosódnak a rajzok, vonalak.

Ebből a most említett minta után készült kehelyből, melyet Esztergomban 1918 augusztus 15-én, Nagyboldogasszony napján Dr. Rajner Lajos felszentelő püspök és érseki általános helynök úr kent vala fel, legelőször ugyanazon napon, v. i. az esztergomi

főszékesegyház búcsúnapján az ország bíbornok-herczeg-prímása: Dr. Csernoch János úr ő főmaggassága misézett.

Átadván a kelyhet az Esztergom-megyei doroghi rkath. Plébánia Hivatalnak, melyhez a táti templom, mint filiális tartozik, igen kérem annak állandó gondozását, és egyúttal idecsatolok 2 azaz kettő darab 100-100 v.i. egy-egy száz, összesen kettő száz korona névértékű 6 % hadikölcsönkötvényt, örökös alapítvány gyanánt, hogy annak kamataiból, időnként, ha t. i. az aranyozás belül vagy kívül a kehelyen vagy a patinán meg-megkopik, fődözhetők legyenek akár az aranyozások, akár pedig az esetleges javítások.

Végül azt kívánom, hogy Táthon minden vasárnapon és ünnepnapon, ha ott akkor sz. mise van, ebből a kehelyből misézzenek.

Kelt Budapesten, 1918 november 20-án

Molnár János esztergomi pápai prelátus-kanonok

Egyházhatóságilag elfogadom, jóváhagyom és megerősítem: Rajner Lajos püspök, érseki helynök"

SZABÓ JÓZSEF

Adó 1%

Kérjük Önöket, hogy az adóbevallásuk elkészítésénél, az első 1 % felajánlására kedvezményezettként valamelyik települési alapítványunkat jelöljék meg – amennyiben egyetértenek annak céljaival, tevékenységével – hiszen így közvetlenül a várost segítik forintjaikkal.

TÁTI HELYTÖRTÉNETI ÉRTÉKMENTŐ ALAPÍTVÁNY

Adószáma: 19150268-1-11
A TÁTI ISKOLÁÉRT ALAPÍTVÁNY

Adószáma: 18605435-1-11
DUNA GERECSÉ TÁTI SPORTEGYESÜLET

Adószáma: 18877991-1-11
TÁTI NÉMET NEMZETISÉGI FÚVÓSZENEKARI EGYESÜLET

Adószáma: 18604568-1-11
TÁTI HORGÁSZ ÉS KÖRNYEZETVÉDŐ EGYESÜLET

Adószáma: 18269507-1-11

'48 hőseire emlékezve

2021. március 12-én Turi Lajos polgármester és Kozlik Zsolt jegyző helyezte el koszorút az 1848/49-es Forradalom és Szabadságharc hőseinek tiszteletére.

Sajnos a koronavírus járvány idén sem tette lehetővé, hogy közösségekben emlékezzünk.

Új tanár a zongora tanszak élén

Bemutatjuk Zádori Lászlót

Januárban nagy várakozással kezdtük az újesztendőt, hiszen egy hosszú pályázati kiírás eredményeként új zongoratanárt köszönthettünk a zeneiskolában.

A zongora tanszakon tanuló növendékek is nagy izgalommal készültek az első találkozóra. A benyújtott pályázati dokumentumokból kiderült, hogy Zádori László tanár úr, már 12 évesen felvételt nyert a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Különleges Tehetségek Előkészítő Tagozatára, ahol igen neves művészek, mesterek oktatták. A zongora tanulmányai mellett, mégis inkább a karmesteri hivatást választotta.

Tanított a Színház és Film-művészeti Főiskolán. Számos színházban dolgozott, mint például a Kecskeméti Katona József Színházban, a Veszprémi Petőfi Színházban, a Vígszínházban és a Rock Színházban is rendszeresen vezényelt. Már több, mint húsz éve a Madách Színházban dolgozik, mint karmester, zenei vezető, korrepetitor, zenei munkatárs, illetve rendszeresen játszik a színház zenekarában billentyűsként. A színházi elfoglaltságai mellett rendszeresen stúdiózik is. Számos felvétel készült a dirigálása alatt, mint például a párizsi Disneyland megrendelésére készült felvételek, vagy a 2000-es évek elején megújuló Bajnokok Ligája himnusz.

A növendékek számára szeretnénk még jobban bemutatni Laci bácsit, ezért feltettünk neki néhány kérdést az eddig megtett szakmai útjáról.

? Hol és mikor kezdted zenei tanulmányaidat?

1976-ban Ajkán, Dócziné Safárik Amanda irányításával.

? Rögtön a zongorát választottad vagy más hangszeren is játszottál előtte?

Emlékszem, hogy néha a kezembe vettem a furulyát, de talán mindkettőnknek jobb, hogy idejében letettem. A zongorát egyébként édesanyám választotta, ő szeretett volna gyerekkorában zenét tanulni, de erre sajnos nem volt lehetőség. Akkoriban tombolt a Kocsis-Ránki láz – Kocsis Zoltánról és Ránki Dezsőről beszéltek –, akik nagyon fiatalon Kossuth-díjat kaptak, ez reveláció volt abban az időben. A Zeneakadémián egyébként pont az a Máthé Miklósné – Klári néni – volt a főtárgy tanárom, aki Ránki Dezsőből is zongoristát faragott, de Kocsis Zoltán is gyakran megfordult a 10-es teremben, ahol Klári néni tanított.

? Mikor dönt el, hogy a zene lesz a fő hivatásod?

Ez egyértelműen Klári néninek köszönhető. Eléggyé hullámzó volt a viszonyunk, nem mindig voltam elég szorgalmas, ezt ő nagyon nehezen viselte. Könnyörtelenül szembesített a hibáimmal, ha úgy érezte, hogy nem teszek meg mindent, amit a tehetségem alapján megtehetnék. Azt hiszem, ez az állandó küzdelem volt az, ami leginkább inspirált, hogy ezt a hivatást válasszam. Ma is szinte minden nap megkérdem magamtól, hogy megtettem-e minden tőlem telhetőt az adott feladat vagy növendék érdekében.

? Nagyon fiatalon kerültél be az LFZF Különleges Tehetségek Előkészítő Tagozatára. Ez járt valamilyen előnnyel a további tanulmányaid során?

Abból a szempontból igen, hogy nagyon korán megkövetelték a professzionális hozzáállást, munkát. Félig-meddig „oroszosnak” mondanám a rendszert, de több emberség volt benne. Korán megtanultuk, hogy az eredmény érdekében dolgozni kell. Nem elég, ha csak beszélünk a munkáról... Ez a szabály mai viszonyok között aktuálisabb, mint eddig bármikor az életemben. Plusz olyan tanárokkal találkozhattam, akik világviszonylatban is a legjobbak közé tartoztak. Elég csak Máthé Miklósné, Kadosa Pál, Bächer Mihály, Nemes Katalin, Esztó Zsuzsanna, Kistétényi Melinda, Dubrovay László és Földes Imre nevét említenem.

? A szakirányú felsőfokú képzést hol és mikor végezted?

Az előkészítő tagozat elvégzése után a karmester szakra felvételiztem, ekkor már kevésnek éreztem a zongorát, komplexebb feladatra vágytam. Maradtam ugyanabban az épületben – Zeneakadémia –, csak egy emelettel feljebb „költöztem”. Lukács Ervin, Ligeti András és Gál Tamás voltak a tanáraim.

? Honnan jött az ötlet, az indítatás, hogy karmester legyél? Ki inspirált?

Ha jól emlékszem Dubrovay tanár úr javasolta, mert olyan „zeneien” játszottam a Keszler-összhangzattan példákat – ezeket szinte minden növendék gyűlölte –, a fülemmel sem volt különösebb gond, megvolt mindkét kezem. Viccet félretéve, egyre jobban érdekelt az emberekkel való foglalkozás, a zenekari hangzás, az, hogy a különböző hangszerekkel hogyan lehet megtalálni azt az arányt, dinamikát, játékmódot, amitől életre kel a zenemű, amitől olyan hatása lesz, mintha most írták volna.

Ez idő tájt élte másodvirágzását az úgynevezett historikus zenei mozgalom, ami

nagyon nagy hatással volt – van – a zenei gondolkodásomra. E mozgalom egyik „ikonja” Nikolaus Harnoncourt a mai napig a legmeghatározóbb muzsikuss – zenei gondolkodó – az életemben. A sors fintora, hogy házasságkötésem napján hunyt el 2016-ban.

? Hogyan kerültél Esztergomba, hiszen tudjuk, hogy az eddigi munkáid inkább a fővároshoz kötődtek?

Feleségem esztergomi születésű, anyukája, nagymamája is itt élnek, mindig örömmel jöttünk ide. Úgy döntöttünk, mivel a fiam imádja a Nagymamát és a Dédit, az a legjobb, ha minél tovább, minél többet együtt van a teljes család. Az sem mellékes, hogy az ország talán legszebb fekvésű városáról beszélünk. Kimegyek az erkélyre, és az ország legpatinásabb, legnagyobb bazilikáját látom. Szóval, nem volt nehéz döntés.

? Milyenek az első tapasztalatok a növendékekkel és kollégákkal a táti zeneiskolában?

Örömmel fedeztem fel egy régi ismerőst, Schreck Ferenc harsonaművész kollégám személyében. Nyugodt szívvel mondhatom, hogy az első pillanattól otthon érzem magam ebben a zeneiskolában. Pozitív értelemben, természetesen. A kollégákkal kapcsolatban is olyan érzésem van, mintha régóta dolgoznánk együtt. Kissné Hasenbeck Melinda – az igazgatóhölgy – is minden segítséget megad, végtelen türelemmel tűri, amikor a kérdéseimmel „nyagatom”. A növendékekkel való kapcsolatom is jól alakul, kezdem megtalálni a hozzájuk vezető utat. Ez türelemjáték, hiszen nincs két egyforma nebuló. A célom az, hogy a zenén keresztül előhozzam belőlük azt a kreativitást, gondolkodásmódot, ami aztán tartalmassá teheti a jelen és jövőbeli életüket.

TÁTI ZENEISKOLA

Túl a nehéz időszakon

Hírek a Szent György Otthonból

2021. január első hete. A Koronavírus tünetei jelentkeztek a lakóknál. Bár folyamatosan vitaminokkal voltak ellátva, a hozzátartozók, a családi kapcsolatok, a szeretteik hiánya depresszióba nyomta őket. A kollégákkal próbáltuk a lelket tartani bennük, de az elkeseredettség, a bizonytalanság, a reményvesztettség úrrá lett rajtuk.

Két lakó a tünetek mellett be is lázasodott. A háziorvos tesztet kért. A lázasok száma négygyel nőtt. Ismét tesztelésre került sor. A tesztek azonnal kimutatták a vírust, így 2020. január 11-én megtörtént az egész ház tesztelése. Az összes lakó és dolgozó tesztelve lett.

Gyakorlatilag elmondhatom így utólag, egyfajta állandó feszültséget, stresszt okozott a vírus. Aggodalmat éreztem a lakókért, a saját szeretteimért. Ennek ellenére pozitív hozzáállást mutattam és ezt próbáltam átragasztani mindenkire.

Úgy érzem, mindent megtettünk, hogy kivédjük a vírus megjelenését. Már a célegyenesben voltunk. A hírekben oltásról beszéltek, e-mailek jöttek oltási tervről, oltási hajlandóság felméréséről. Mint mikor megjelenik az alagút végén a fény. Ahhoz az érzéshez tudnám hasonlítani. Biztatónak tűnt.

Amíg a koronavírus nem volt az Otthonban, mint egy vészmadár, úgy keringett felettünk.

A lakóink korukat tekintve idősök, krónikus betegek, a legrosszabb forgatókönyv lebegett a szemünk előtt.

Aztán egyszer csak megjelent. A tünetek az első hét végére már észrevehetőek voltak. Láz, gyengeség, étvágytalanság, levertség, és egyre többükönél jelentkezett.

Fel kellett készülni a legrosszabb forgatókönyvre. Telefonálások, egyeztetések, a pontos számok nélkül persze nagyon bizonytalan volt. A vírustól való félelem helyét felváltotta a túlélési, átvészelési, legyőzni érzése.

A folyamatosan érkező teszt eredmények a legrosszabb prognózist vetítették előre. A lakók szinte mindegyike beteg lett, a kérdés már csak az volt, hogy az ellátásuk hogyan lesz biztosítva. A dolgozók közül hány fő az, aki nem fertőződött meg, hány dolgozó folytathatja a munkát.

Bár térdre rogyasztott a vírus mégsem feküdtünk el. Régi dolgozók, bérnővérek mellett

az egészséges nővérek 24-48 órában jártak be és látták el az időseket.

Folyamatos védőfelszerelés ellátottság, a lakók étlapjának megváltoztatása – gyümölcsök, húsleves többszöri beiktatása –, pulzioxidméter beszerzése mellett felvettük a harcot a vírussal.

Ma, 2021. március 4-én már a második oltást kapjuk. Sajnos a korlátozások még mindig tartanak, de bizakodóak vagyunk, bízunk benne, hogy hamarosan vége lesz és kinyílhat az Otthon kapuja mindenki előtt.

Minden dolgozónak, hozzátartozónak, fenntartónak, szolgáltatóknak és támogatóinknak köszönöm a segítségét amit mind a vírus alatti időszak alatt, mint a hétköznapiakon egyaránt tapasztalunk.

A tavasz, a megújulás megérkezésének reményében kívánok mindenkinek boldog húsvéti ünnepeket.

LEITERMANN-NÉ

HAUSZKNECHT KRISZTINA

INTÉZMÉNYVEZETŐ

Hétköznapi nekrológ Mechler Mihályról

- egy kisvölgyi pincesori szőlősgazdáról

„Nem múlnak el ők, kik szívünkben élnek :/Hiába szállnak árnyak, álmok, évek/
Ők itt maradnak velünk csendesen még/ Hiszen hazánk nekünk a végtelenség”

Juhász Gyula veretes soraiba kapaszkodva veszek búcsút családunk tagjaival egy példás életű, szerény, nagy szorgalmú ismerőstől, családapától, barától, Mechler Mihálytól.

Az emlékező sorok többnyire a fennkölt nekrológokban kerülnek megfogalmazásra. A régebbi szebb, imádságos időkben az elhunyt rokon szép tetteinek felidézésével vigasztalták a gyászoló rokonokat. A halotti virrasztások általános, szép szokása helyett összegyűjtöttem Mihályra emlékező közös munkáinkban, feladatainkban való együtt munkálkodásunk emlékezetes történeteit. Egyfajta „hétköznapi” nekrológgal búcsúzom Mihálytól.

Az emlékező csokor díszait jó részt tőle kaptam, a vele való közös törekvéseink alapján.

A Mechler Család három fiú testvéréről csak hézagos ismereteim voltak. János testvére legénykori jó pajtásom volt. Sok szép együtt töltött ünnep koszorúzza a baráti kört.

A három kiskorú gyermek „hadiárvaként” élte gyermekkorát. A fiatal édesapa egy

becsapódó lövedéktől vesztette életét a táti főútcán. A beteg édesanya jórészt csak a gyermekek anyai nagyanyjára támaszkodhatott.

Szüleim csak sváb dialektusban Khei Péde Lizi päsl-ként (Keil Péter Erzsébet) emlegették a sok munkától megrokkant törekeny, imádságos nagymamát.

János kőműves, József asztalos, Mihály pedig a kovács szakmát választotta. A nyeregűfalui Mayer Franci bácsi volt Mihály jó hírű, szigorú kovácsmestere. A fáradhatatlan nagymama minden munkára megtanította a három fiút. Kevéske földjüket is elvesztették a Tsz. szervezésének során, s így a nagymama Lizi-päsl is Tsz. tagként teremtette elő a család megélhetéséhez szükséges javakat.

Ebből az időszakból van két legénykori emlékem, amikor rosszindulatú, bűnös kezek felgyújtották a család széna és szalma kazlait. A zokogó család az összeseregülő tűzoltó emberek között siratták a teheneik és lovak etetését biztosító takarmányt. Nem kellett se rendőr, se bíróság. A családot segítő táti gazdák összegyűjtötték az állatok takarmányozásához elegendő szénát és szalmát, hogy a népes család létezni tudjon.

„Eine gute Kuh deckt alle Armut zu.” (Egy jótehén az összes szegénységet betakarja/ elfedi.) volt a közismert sváb közmondás. A „tejpénzre” is szüksége volt a szegényebb, népesebb családoknak.

Misi (így emlegettük Őt, nekünk gyerekeknek a Mihály kicsit ridegnek, elegánsnak,

távolságtartónak tűnt.) Misi és a két testvére sokat segített a család kétlaki életviteléhez.

Tokodon találta meg élete párját, Csipke Ilonát, akinek a föld szeretetében, gondos művelésében, férjéhez hasonlóan nagy kedve és tudása, tapasztalata volt.

Kapcsolatunk a táti kisvölgyben való pincészsomszédaságunk révén bővült és sokoldalúbbá vált. A völgy magasabban fekvő részén volt a nagyapai örökségből hagyatékként pincénk a hozzá tartozó földdel. E pincékben éltek meg a háborús szorongás nehéz napjait a pincés gazdák. A család idősebb férfi tagjai az éjszakák sötétségében lopakodtak haza, a faluban lévő házaikhoz és hozták az örömhírt, hogy az elrejtett élelmiszerek még megvannak a helyükön, a ház kertjében ásvat vermekben és szalmakazlakban, a házat még nem érte bombatalálat.

Misi vétellel jutott a szomszédos, szántóként művelt földjéhez, s így közvetlen szomszédaságba kerültünk. Ő mestere volt a föld jó előkészítésének és gondos művelésének. Szakmája révén szinte mindenhez értett, ami „vassal” kezdődött. Felépült a völgy legszebb pincéje. Az íves nyitó rácsszerű és kovácsoltvas ajtó, vas asztalláb a ráillesztett márvánnyalappal a legigényesebb kíváncsival készült. A víz biztosítására fűrt csókút készült a pince előtt. Még a régi pumpálás kút is a fűrt kút mellett díszlik, de a vizet már szivattyúk hozzák a felszínre. Misiről közismert volt, hogy csókutakban működő un. „bibó” szivattyúkat ő tudja a leggyorsabban és a legjobban

megjavítani. Már csak a hangjából tudta, hogy azok mely részét kell cserélni vagy beállítani, hogy a szivattyú kellő teljesítménnyel dolgozzon. A szivattyú csendesebb lett és több vizet szállított, mint újkorában, mely sokak szerint jobb ízű volt, mint az otthoni csapvíz.

Az első kisvölgyi szőlőtőkéknek Ili és Misi segítségével kerültek az iszapolás és gyökérmetszés után a talajba. Misiék szőlője végén egy útmenti „BILSTOCK” (útmenti szentély) díszlik. A képoszlop Ili szüleinek tokodi szőlőföldjükről került a helyére. Újkori terjedésük az alpesi régiókból eredeztethető. Ezeket a szentély oszlopokat többnyire a zarándokutak mellé telepítették, de a boros gazdák „Weinviertel” (szőlősnegyed) vezető utak mellé is telepítették azokat. A tabernákulumok felső, kibővített részébe egy-egy bibliai szent képe került. (Jézus, Mária, Szt. János, Szt. Vendel)

Misi szép, kovácsolt vasat készített a képtartóra, amely előtt a régi emberek egy-egy rövidebb imát is elmondtak, hogy szép napjuk legyen.

Ili a felújított kegykőtől jobbra és balra díszes levélzetű magas, fehér virágú évelőket telepített.

Valamilyen különös, múltból eredeztethető érzéssel előtte haladva lelassítom az autónkat és autódudálással búcsúzunk a szőlősorok között szorgoskodó Ilitől és Misitől. Misi ajándékként egy öntött és kovácsolt vas elemekből készült vaskeresztet kapott, amelyet gyönyörűen rendbehozott. A dunaiújvárosi vasműben a teljes tisztítás után lett tűzi horgonyozva. Együtt csodáltuk a régi iparosok mestermunkáját. Utolsó pincés találkozásunkkor egy keresztet mutatott a mogyorósi közsiklák csúcsán. Távcsovel néztük mindnyájan a napfénytől villogó, nagy, fehér keresztet, melyet ő készített és baráti, testvéri segítséggel került felállításra.

A felmenőinek szánt, megkésztet tiszteleteként is értékelhető, de a szőlőkkel telepített sziklás lejtőkön a szorgalmas, fáradt szőlőművelők hajlongásaiból felemelkedő tartásukkal felnézhettek az égbe és imádkozhattak a buzgó máriahalmi plébános, Vencel Antal imájával:

Zum Himmel schau, / Auf Gott vertrau. / Nach Wolken wird / der Himmel blau. (Az égbe tekints Istenben bízva. A felhők után ísmét kiderül az ég.)

A máriahalmi pap imáját azért választottam, mert a család felmenői (elsőnek Mechler Mátyás) Máriahalomról került Tátra. Felesége Ursula Schäffer 5 fiú és 4 leány gyermeket szült.

Szinte gyermeki áhítattal nézte az első kapálógépét, amelyet Budapesten vásárolhattam részére. A „Robi” nevű kigép minden fajta javítását, kiegészítő bővítését ő végezte. Később a Szénbányák felajánlottak neki egy kis traktort, amit megvásárolt, amellyel már szántani és boronálni is tudott, a magas műveléssel gondozott szőlőtőkéi és gyümölcsfái között. A fák metszését, oltását régi parasztgazdáktól tanult tudásával maga végezte. Tudta, hogy milyen alanyokra oltható egy-egy nemes vessző.

A növényápolást a legkorszerűbb motoros permetezőgéppel gyorsan és takarékosan végezte. Olykor-olykor ami fánkat is permetezte. A pincéje fűtését „Szapor féle” légfűtéssel készítette. A szőlő préslését egy kisméretű géppel végezte, amelyet ő készített magának és egy-két munkatársának is.

Sok-sok garázsajtó dicséri pontos munkáját. Pincéjének egy külön mélyebb fekvésű pincerészt Misi fiával maga készítette. Így a borai az előírt hőmérsékleten voltak a legmelegebb nyári napokon is. A szertartásszerű borfejtés fontos munkáját koracél tartállyal és szivattyúval végezte. Az extra borok készítéséhez szőlőcsutkázó gépet használt.

Egy szomszédos pince gazdája eladta szőlőjét és szép téglaboltíves pincéjét, amit azzal a gondolattal vásárolt meg, hogy Misi fiának és Ildi lányának is legyen pincéje. Ott is a kútfúrás volt az első munka - de azt már géppel végeztette. A főlíasátorban a házikerben kora tavasztól késő őszig mindig termett valami újdonság a konyhaasztalra. Baromfi mellett bárányt és malacokat nevelt és tartott.

Ildi részére Budapesten a lakásvásárlást szorgalmazta és segítette. A lakás összes szakipari munkáját a három testvér gyorsan és szépen végezte. Misi fia házépítését szintén a testvérek és munkatársai segítették. A házon minden a „legek” szerint készült a pincétől a padlásig.

Külön fejezetben kell szólni arról a testvéri összefogásról, amely a gyermeki szegénységből eredeztethető. Nagyobb munkáknál már a gyerekek és unokák is részt vettek. Napjainkban mindenki az egészségügyi szakápolók helytállásáról beszél.

Ildikó lánya frekventált budapesti kórház aneszteziológusa. Ő szakmai tudása révén is ismerhette a betegség várható végkifejletét – de ezúttal testvérével együtt apjuk utolsó leheletéig ágya mellett ápolták, és vigasztalták az aggódó édesanyát. A sűrűsödő, aggódó telefonbeszélgetéseink az utolsó napokban már többnyire sírással teltek. Mígnem egy rövid értesítéssel kaptuk a szomorú hírt. Vigasztalódjatok azzal a szép gondolattal, amit egy édesanya fogalmazott meg pap fia halálakor:

„Szomorúak vagyunk mindnyájan, de legalább lesz egy előimádkozónk a Jó Istennél a Mennysországon.”

Nekünk hiányozni fog az ő segítőkészsége, tudása vele mindenről tudunk beszélgetni: egy-egy növénybetegség kezeléséről – a vetőmagok fajtájáról és minőségéről. A gépek beszerzésénél fontos volt számunkra

a véleménye. Tőle többnyire mindenre naprakész válaszokat kaptunk. Beszélgetésünk az ivóvizek minőségéről, az idősekről kerti munkákról, az érdemes autómárkákról. Olykor-olykor a politika is előkerült. Mindannyian rendpártiak voltunk.

A mércénk az elvégzett munkánk minősége és mértéke volt. Kedves szokása a völgyben élő pincéseknek, hogy jelentősebb ünnepekre piros, fehér, zöld zászlók kerülnek a pincék útra néző homlokzatára. Ő a bányászok védszentjének, Szent Borbála szép ünnepére mindig a bányászjelvényes zászlót tűzte ki díszes pince erkélyére, mert nem felejtette el, honnan indult és hová tartozik. Munkássága utolsó időszaka a bányászsághoz tartozik. A „dorogi szénbányák”-tól vonult nyugdíjba. Egészségben töltött utolsó napjaiból, szinte minden napjának egy része a kisvölgyi szőlők és gyümölcsfák gondozásával telt. Örömteli arcát látjuk ma is, ládákban tárolt szép burgonyatermését megcsodáltuk. Délután már haza igyekezett, hogy a házkörüli munkákból is kivegye részét. Öröm volt számunkra tapasztalni, hogy minden munkájukat örömmel és alaposan, közösen végezték. A szőlő- és gyümölcsfasorok között a borsó, a hagyma a zöldség, zsinór-egyenes sorokban díszlett. Ha tökmagolajat javasoltak az orvosok fogyasztani, akkor tökmag került a földbe és készült tökmagolaj. Ha bő volt az almatermés, üdítőital készült, vagy cefre a házi kisüsti alapanyagként került a hordókba.

Minden munkájukat egyetértésben és szeretetben végezték. Együtt örültek gyermekeik sikereinek, unokáik fejlődésének. Szép és gazdag életük volt. Mindig szerényen és mértékkel ünnepeltek.

Misi a legfinomabb boraikat mindig kancsóval töltötte az öblös, és nagy poharakba. Ili finom ételeket készített

bográcsban. Szeretettel hívtak kóstolóra, „morzsára”. Az ő vendégeik többször hozzánk is átlátogattak. Megcsodálták az agyagból készült búboskemenecét, a falakat díszítő szénagyújtó favillákat, a Miska kancsót és a népi kerámiát. Egy alkalommal a feleségem a pincénkben tartotta a német nemzetiségi óvónők megyei „szakmai tovább képzésének” álcázott összejövetelét. Asszonykoszorú óvónői sajátos ünnepi viseletükben Misi vendégei is voltak, aki héberből töltötte poharaikat, hogy a közös éneklésre hangolódjanak. A mi életünk ünnepei is csak ezekkel a rendezetlen emlékeivel teljeseek.

A költő, Juhász Gyula az elmúlás fájalmát a végtelenségben, a filozófus Kant pedig az emlékezésben oldja fel:

„Wer im Gedächtniss seinen Lieben lebt, / Der ist nicht tot / Der is nur fern! / Tot is nur wer vergessen ist.” („Aki szeretteinek emlékezetében él, az nem halt meg csak meszese van! Halott csak az, akit elfelejtene.”)

Drága Mihály! Tudom, hogy nem kedvelt a fogadkozó hangoskodásokat, de most mégis csak sokunk nevében mondom, hogy emlékezni fogunk Rád!

Nyugodjál békében!

DR. SZAKMÁR JÁNOS

KÉP-ÍRÁS

Vers- és novellaíró pályázat

2021 január elején hirdette meg Tát Város Önkormányzat Kultúrház és Könyvtár online irodalmi pályázatát

Február 14-ig – a beküldési határidőig – a vártnál több, összesen 52 mű érkezett, melyből 39 vers, 13 novella volt.

A zsűri döntése alapján **novella** kategóriában: I. helyezett Schmoltz Margit: A táti angyaltoll; II. helyezett Süveg Mihály: A darabokra tört szív;

III. helyezett (megosztva) Jancai Luca: Leküzdhetetlen akadály és Nágel Zsuzsanna: Parcellák között című műve.

Vers kategóriában: I. helyezett Tóth Gabriella (Toga), Mécs Gábor (Hermész): Tát; II. helyezett Mikó Éva: Hogyan tovább?; III. helyezett (megosztva) Puizl

Attila: Szülöm e kert; Brauer Adrienn: Lennék; Imóhy Balázs: Képen révedek éppen című alkotása

A könyvjutalmak mellett, mindkét kategória első két helyezettjének művét Andresz Kati színésznő fogja felolvasni, melynek felvételét a Kultúrház

weboldalán és facebook oldalán közlésezzük.

Vers kategóriában két különdíj is ki lett hirdetve, mely verseket Vereckei Attila zenész, kórusvezető, zenepedagógus fog megzenésíteni.

Küöldndíjasok: Schmoltz Margit: Tát himnusza és Horváth-Tóth Éva: Szárnyaink című verse.

Gratulálunk a nyerteseknek és minden pályázónak köszönjük az aktív részvételt.

Az alábbiakban Schmoltz Margit: A táti angyaltoll című novelláját adjuk közre.

Schmoltz Margit: A táti angyaltoll

Sárszágú, iszapleheletű köd terpeszkedett a lápon. A táti mocsár felett máskor is gyakran szétterült a pára, csak a nádirigók szárnyának moccanása, a sás zizegése vagy a lüdercek fel-fellobbanó fényei kavarták meg olykor. De abban az átokverte esztendőben, annak is nyolcadik havában, másféle köd ült a tájon. Sőt talán nem is köd szitált a zombékok, szárazulatok hajlataiban, hanem annak az ezernyi és ezernyi embernek a lélegzete sűrűsödött köddé, akik az ütközetre, a pasa parancsára várva lapultak a Duna partjától a Hegyes-kőig, Kenyérmezőtől az Öregtőig.

Sok bűztől terhes nyarat átvészelt már itt az öreg Daróc. Mindig akadt keszeg a hálójába, vagy ha más nem, hát békacomb. Gyötörhették bármennyire a szűnyogok, piócák, a csalfa énekű, ámde kancsal szemű táti sellők, sosem hagyta el kedves, lápi tanyáját.

Most először.

A Nagy-Gete oldalába húzódott, az erdő sűrűjébe, nem mintha gyáva ember lett volna. Tizenkét gyermekéért aggódott, és viselőse feleségéért, nem saját magáért. A Teremtő úgy intézte, hogy a két, egymásnak feszülő had nem télvíz idején, hanem Kisasszony havában találkozott, és éppen itt, az ő lábujukon. De legalább a fagy nem gyötörte őket odakint, csak arra kellett ügyelnie, hogy a kicsik ne csapjanak nagy zajt. A makkon, szamócán éléshez már hozzászoktak, és a sok turbános fej, tarka lobogó láttán nem is nagyon kellett őket csitítani, maguktól is megszeppenve hallgattak. Két csipkebokkal arább a kosárfonó családja, a galagonya tövében a fazekasék húzták meg magukat.

A sűrű ködön át derengett a holdsugár, de a gomolygó szürkeség nem mutatta, hogy a félhold, vagy a magyarok csillagai világítanak-e erősebben. Az öreg arra lett figyelmes, hogy felesége egyre szaporábban szedi a levegőt. Nem bírja az izgalmakat, gondolta Daróc, világ életében szegénylős teremtés volt, nem véletlenül választott lápi embert magának.

Úgy érkezett meg a szerda, hogy senki nem figyelt rá, mert esélylatoogatással, imádsággal és rettegéssel teltek a percek. Farkasok vonyítottak, és a magasból küldő, vészjósló rikoltás hallatszott, Daróc nem tudta megállapítani, miféle teremtmények repülhetnek felettük. A napsugarak hajnalban nekifeszültek a ködnek, és hamar felszárították. Csak a Duna vonala felett álldogált még egy

darabig hosszú, unatkozó felhőként. Biztosan arra volt kíváncsi, hogy Melek Ibrahim pasa, vagy a cingár lábú Lotharingiai Károly, a hercegség nélküli herceg, biccent először fejével, hogy ágyúit elsüsse.

A pasa drágaköves tollforgóját magasra tűzte turbánján. Érezte, hogy száz nap és száz hold irigykedik hatalmára, de most jobban örült volna, ha a szultán nemcsak a Melek, vagyis az Angyal nevet adományozza neki, hanem valódi angyalszárnyakat is hozzá. Ha fel tudna emelkedni, és a felhők közül szemlélhetné a vidéket, lágy dombjait, zsíros földjeit, cuppogós mocsarait, és mellettük a Duna fényes csikját, talán láthatná, hol sűrűsödnek a hitetlenek hadai.

Lotharingiai Károlyt a köszvény gyötörte, de mire felvette díszes veretű páncélját, nyakán eligazította a csipkés kendőt, fején a tollas sisakot, magával is elhittette, hogy ereje teljében van. Túljárók az eszükön, gondolta magában, és már csak arra várt, hogy felderítői visszatérjenek.

Daróc, és a Gete hátán rejtőző tátiak nem is sejtették, hogy mindkét hadvezérnél többet tudnak. Fentről, a hegyhátról, a fák tetejéről, Daróc fiai többet láttak, mint Lotharingiai Károly vagy Melek Ibrahim pasa. Eddig fogalmuk sem volt róla, hogy ennyi ember létezik, hogy egyáltalán születhetett ennyi a föld kerekén. Amerre csak néztek ember ember hátán. Azt hitték, hogy a világ minden teremtménye összegyűlt most, éppen itt, a táti lápokon.

Az első ágyúdörgésekkel kezdődött Harmat vajúdása. Daróc felesége nagyot kiáltott, régóta őrizgetett fájdalom szakadt fel belőle. Az erdőben bujdosó asszonyok mind meghallották és rögtön felismerték a szülés gyötrelmeitől felszakadó hangokat, és Harmat segítségére siettek. Egyikük vásznat terített alá, ki tudja, hol rejtette eddig, másikuk maradék zsírával kengette. Kezét fogták, homlokát töröltgették. Gondosan ügyeltek arra, hogy a lápi lüdercek távol tartsák. Szenes vizet kevertek a rontás ellen, és sűrűn köpdöstek az ártó szellemek megtevesztésére. Harmat sikítással elesedtek, teste csatakos lett a verítéktől. De hiábavalónak bizonyult a sok praktika, a gyermek sehogyan sem akart megszületni. A nap átvonult a császári sereg felett, délben időzött egy kicsit Harmat remegő térdje között, majd a törökök lobogóit fakította, hogy végül a hegyek között nyugovóra térjen.

Az asszony ereje fogyott, kiáltásai halkultak. Hiába adott már életet csaknem kéttucat szor, és mihaszna neszezett körülötte a vénséges bába, akit a hegy hónaljából előkerítettek, a kicsinek még feje búbját sem látták. A fák ágain kuporgó gyerekek lesték, ahogyan a ráncos képű szüle köröket rajzol a levegőbe Harmat fájdalomtól vonagló teste felett. Az éjszakai derengésben hallgatták ráolvasásait. Az öreg bába persze ügyelt arra, hogy senki ne érthesse szavait, mert akkor erejük elvész, és soha többé nem használhatja majd őket.

Daróc lépett közelebb, akit eddig az asszonyok távol tartottak, de nem bírta tovább a várakozást. A bábaasszonyt faggatta, mi könnyíthetne Harmaton.

- Itt már csak egy angyaltoll segíthet - sutogta az öregasszony, és csontos kezével intett, hogy Darócot arrébb tessék eljelle. A szülés és születés titkát őrizte, mióta az eszét tudta, és az erdőháton, a török veszedelem közepette is őrizni akarta.

Daróc most először gondolt arra, hogy feleségét elveszítheti. Temetett ő már gyermeket, kismacsányit és három esztendőset is, de az eddig még nem jutott eszébe, hogy asszonyát is temetnie kell majd. De ha a bába azt mondja, angyaltoll kell, az csak annyit jelenthet, egyedül marad gyermekeivel.

A fa tetején gubbasztó Istvánka még hetedik esztendejét sem töltötte be. A vékonycsontú, gesztenyeszemű kisfiú kihallgatta a bába szavait. Elzavarták Harmat mellől, pedig legszívesebben oldalába fúrta volna fejét, most, mikor azt sem tudta, mitől féljen jobban: attól, hogy a törökök elviszik janicsárnak, vagy attól, hogy anyja belehal a szülésbe. Az angyaltoll említésére azonban rögtön tudta, mit kell tennie.

Leereszkedett a fa tetejéről. Senki sem törődött vele, amikor a sötét erdőben a táti lóp felé osont. Ismerte a járást, hiszen világosan és sötétben is bóklászott már a Gete oldalában eleget. Az első csütörtöki órák csendje és az újra leszálló köd vigyázták útját. Vékony lábai észrevétlenül léptek át az akindzsik pajzsai, a szilidárok sisakjai, a mamelukok posztósüvege és a műszellemek búzló szája felett.

Egyetlen angyal van itt, Melek Ibrahim pasa - hallotta történetét éppen elégszer. A pasa, akit maga a török szultán keresztelt angyalnak. Istvánka tudta, csak meg kell keresnie a legdíszesebb sátrat, fel kell hajtania ponyváját, és ott találja majd a pasát, hátán két hatalmas angyalszárnyal. Tép majd ő abból az angyaltollból, ha más nem indul neki!

Törékeny testecskéje annyira nem illett a delik, kumbaradzsi, csauszok és a ki tudja még hányféle török harcos közé, hogy láthatatlanul suhanhatott el a tűz mellett vigyázó őrszemek gyűrűjében. Hogy hogyan jutott át a pasa sátra körül szüntelenül figyelő bosztancsik felfegyverzett csapatán, arról csak a mellette

settenkedő lápi lüdercek tudnának mesélni, vagy talán a táti selők, de ők csak hallomásból ismerik a történetet.

A pasa sátrában ködszag és valami mézédés illat csapta meg Istvánka orrát. Idebent még annyit sem látott, mint a ködös, éjszakai erdőben. A vezérük álmát őrző katonák sem zajt, sem fényt nem engedtek Melek Ibrahim közelébe, így Istvánka könnyedén hihette a pasa turbánján fityegő tollforgóra, hogy valóban egy angyal szárnyának végét látja. Közelebb lépett, és kirántott egy tollat a fenséges pasa turbánjából. Kopasztott már tyúkot eleget, pontosan tudta, hogy egy toll nem adja könnyen magát, így teljes erőből húzta a tollforgót. Egyetlen szál maradt a markában, és már iszkolt is vele, mert a pasa felébredt, és éktelen haragra gerjedt.

Ő sem láthatta a kisfiút és a bosztancsiknak sem volt szeme a látásra azon a hajnalon, így Istvánka észrevétlenül futhatott vissza az erdőbe.

A pasa égi jelnek, indulásra szólító parancsnak vélte, hogy egy láthatatlan kéz felverte álmából. Seregeit azon nyomban hadrendbe állította. Nem zavarta a köd, nem foglalkozott vele, hogy a hajnali órában katonái semmit sem láttak. Elég volt neki, hogy tudta, tegnap a császáriak visszavonulót fújtak. Nem véletlen, gondolta magában, most kell rajtuk ütni.

Istvánka szaladt, ahogyan lába bírta, kezében Melek Ibrahim pasa szárnytollával. Amikor vajdó anyja és a bábaasszony megpillantották a színes pávatollat a kisfiú kezében, biztosak voltak benne, hogy valóban angyal szárnyából származik, hiszen egyetlen, általuk ismert madár tollára sem hasonlított. Arany, kék és zöld színekben pompázott, és a végén a Teremtő figyelő tekintete villant. Elég volt Harmat homlokát megérinteni a csodálatos tollal, és teste máris megkönnyebbült. Hamarosan dús hajú, egészséges kisfiú szuszogott a mellén, a völgyben pedig felhangzott az ágyúk szava, és ezernyi torokból szállt fel csatakiáltás.

Mire aznap délre Daróc végre el merte hinni, hogy felesége tényleg életben marad, és az Úr ismét fiúgyermekkel ajándékozta meg, a csata is véget ért. Melek Ibrahim pasa nem gyanította, hogy a keresztény hadak visszavonulása valójában egy jól kitervelt kelepce, és rövidesen tugsai, amelyeket a herceg egyszerűen csak lófarkas zászlóknak titulált, mind földre hanyva hevertek. Mesz-sze hangzott a Te Deum, és az öreg megfogadta, hogy a törökök legyőzéseért, és családjá megmeneküléseért úgy ad majd hálát a Teremtőnek, hogy saját kezével zsindelezi újra a táti templom kétharangos fatornyát.

A táti angyaltoll azóta is apáról fiúra száll. Bár időközben valahogy megsokasodott, mert ma már több tucatnyit őriznek belőle a szorgos és jámbor tátiak, akik között mindig otthon érzi magát az ember.

GÓLYAHÍR

2020. decembere óta Táton született gyermekek, városunk legifjabb polgárai. Gratulálunk és jó egészséget kívánunk!

Puskás Bence és Gera Flóra fia, Bulcsú

Hamerszki Gyula és Magyar Zsuzsanna fia, Csanád

Kirsch Tamás és Molnár Alexandra leánya, Zselyke

Tóth Péter és Jámbor Tímea leánya, Nóra

Fehér Tibor és Farkas Petra leánya, Odett

Bolvári Őrs és Kiss Kitti fia, Bercel

Robotka István és Tóth Petra fia, Dominik

Hüse Zsolt és Szarka Dorottya leánya, Panna

Sárközi János és Kakucsai Klaudia fia, Nikolasz László

Laborci László és Hummel Éva fia, Zsolt Antal

Khéner László és Pallang Réka leánya, Lara Flóra

Lucza Balázs és Bartha Andrea leánya, Zsófia

Kálmán Richárd és Mechler Diána leánya, Hanna

Török Dávid és Angyalfi Viktória fia, Edgár

Fekete Gábor és Czibere Renáta fia, Bence

Szeitl Viktor és Kassai Kitti fia, Viktor

Paár Balázs és Tóth Amanda leánya, Elizabet

Egy sorozat főszereplői

Egy rendszámtöredék volt az első nyom, amelyen az esztergomi rendőrök elindultak, hogy aztán más megyei kapitányságokkal együttműködve közel hatvan betörés elkövetőire bukkanjának és egy országos koordinációt követően komoly elkövetői kört leplezzenek le.

PETROVICS ZOLTÁN ZÁSZLÓS

LÁDONYI ZSOLT FŐTÖRZSZÁSZLÓS

Egy táti lakos tett feljelentést ismeretlen tettes ellen aki, 2017. december 20-án a teraszajtót befeszítve bejutott a családi házába, ahonnan készpénzt, órát, ékszereket tulajdonított el. A lopással okozott kár közel 440 ezer, a rongálási kár 200 ezer forint volt. Nem túl bonyolult módon elkövetett betörés és lopás, első blikkre nem is tűnt nagy ügynek. Az Esztergomi Rendőrkapitányság munkatársai természetesen nyomozni kezdtek. A helyszíni szemle során fényképeket készítettek, szagnyomokat és biológiai anyagmaradványt rögzítettek. Nyomkövető kutya is segítette a munkájukat, az eb a lakóingatlan mögötti Ifjúság út irányába indult el a Tátika tér felé, ahol nyomot vesztett. Hanem valamiféle nyom mégiscsak maradt, mert az egyik közeli házra kamerát szerelt a tulajdonosa, amelynek felvételeit a rendőrök elkérték és elemezték.

– A videóon látszott, hogy a betörés idején egy fekete Audi A3-as gépkocsi érkezik az utcába, melyből két személy kiszáll, és elindul a ház irányába – mondja Ládonyi Zsolt főtörzszászlós, az Esztergomi Rendőrkapitányság nyomozója. – Az autó vezetője viszont a kocsiban maradt és elhajtott. Körülbelül tíz perc

elteltével a két ismeretlen személy újra feltűnt a felvételen, az egyik közülük telefonált, majd ismét megjelent az említett gépkocsi melybe beszálltak és elmentek. A felvételen csak roszszul látható személyek azonosítása még a képek feljavítása után sem volt lehetséges, a gépkocsi rendszáma pedig teljes egészében nem látszott, csak a betűk voltak úgy, ahogy olvashatók. Szerencsére az Audi belefutott a Véda rendszerbe, ahol fénykép készült róla, így aztán kiegészült a rendszám, melynek alapján egyértelművé vált, hogy a gépjármű egy székesfehérvári nő tulajdonában van.

A növel kapcsolatos adatgyűjtések során a nyomozók látókörébe került annak fia Csaba akiről az is kiderült, hogy bűntetőeljárás folyik ellene vagyon elleni bűncselekmény, lakásbetörés elkövetése miatt.

A történet ezen a ponton megnyugodhatott, és akár egy sikeres nyomozás végén be is fejeződhetett volna, de nem így történt, éppen bonyolódni kezdett. Merthogy a Csabával kapcsolatos nyomozati cselekmények, és bizonyos telefonhívások ellenőrzése, valamint a betörések területén talált lábnyomok összehasonlítása kapcsán újabb és újabb nevek bukkantak fel az

ügygel összefüggésben. És nem csak újabb nevek, újabb betöréses bűncselekmények is. Olyanok, amelyek nagyon hasonlóak voltak ahhoz, ami az egész lavinát elindította.

– Az elkövetői körben volt Székesfehérvárhoz és Szigetszentmiklóshoz köthető – folytatja a történetet Ládonyi Zsolt.

– Elkezdtünk a szigetszentmiklósi kollégákkal dolgozni, de egyre több megye is képbe került, indult egy országos koordináció is, amelybe be lett vonva több megyei rendőr-főkapitányság is, hiszen a betöréssorozat érintette Komárom-Esztergom megyén kívül, Fejér megyét, Budapestet, Pest megyét, Veszprém megyét, Somogy megyét és Győr-Moson-Sopron megyét, szinte teljes nyugat Magyarországot. Rövid idő múlva 50 lakásbetörést vizsgáltunk, ebből 36-ról bizonyosodott be, hogy Csabához és köréhez köthető, a szigetszentmiklósiak azon kívül 15-20-at. Voltak közös pontok, és voltak az elkövetők összetételében azonosságok és eltérések. A mi esetünkben egy ötfős társaság körvonalazódott, akik egyébként egy nagyobb bűnözői csoport tagjai.

Előbb Csabát fogták el 2018. szeptember 22-én, aztán a csoport több tagját is. Ez az a pont, ahol könnyű elveszíteni a fonalat, nehéz lenne részletesen leírni a betöréssorozat összes ágát-bogát, a bűnelkövetői kör különféle összetételű betörőcsapatait, a több évig tartó és több megyei kapitányság által is folytatott nyomozás valamennyi részletét, de a legfontosabb talán az, hogy egy esztergomi nyomozó, Petrovics Zoltán zászlós egy rendszám kicsi szeletébe kapaszkodva indított nyomozást, miután a rendőrség egy felettébb komoly sorozatbetörés tettesének nyomára bukkant.

– És éppen ez a lényeg – mondja Debreczeni István ezredes, az Esztergomi Rendőrkapitányság vezetője. – Szinte minden bűncselekménytípusnál, ahol érezzük, valószínűsítjük a szervezetséget, addig dolgozunk, míg eredményre nem jutunk. És nagyon jó érzés ilyen fiatal, ambiciózus, lendületes csapattal dolgozni, amelynek tagjai aprólékos, precíz és eredményes munkát végeznek. Mint ezúttal is, ahol egy előbb csak egy rendszám részletét ismertünk, és az ennek alapján indult nyomozásból jelentős, országos ügy lett.

Az ügyet az Esztergomi Rendőrkapitányság a napokban átadta az ügyészségnek.

(Jelen írás terjedelmi okokból nem a teljes eredeti cikket tartalmazza.)

FORRÁS: ZSARU MAGAZIN

(2021. JANUÁR) TRENCSENYI ZOLTÁN

DEBRECZENI ISTVÁN EZREDES, AZ ESZTERGOMI RENDŐRKAPITÁNYSÁG VEZETŐJE (FOTÓ: FÜLÖP MÁTÉ)

Amatőr mozgásra vágyók és neves sportolók is csatlakoztak hozzá és teljesítik rendszeresen a különböző kihívásokat, mint például *Dr. Kiss Gergely* háromszoros olimpiai bajnok vízilabdázó, vagy *Cseh László* olimpiai ezüst- és bronzérmes úszó, vagy *Storcz Botond* háromszoros olimpiai bajnok kajakozó és még sorolhatnák a kiváló sportolók névsorát.

Az ország különböző helyein levő sportrendezvényeken való részvétellel pontokat lehet gyűjteni, melyeket márkás sportcuccokra lehet váltani, illetve egy kis szerencsével a tokiói olimpiára is el lehet jutni díjmentesen nézőként. A különböző profi és amatőr versenyekre féláron utazhatnak vonattal, és kedvezményesen nevezhetnek a tagjai.

A járványhelyzet új időket hozott a szabadidősportba is. Mivel elmaradnak szervezett rendezvények, így előtérbe kerültek a virtuális események és az instant túrák, amelyeknek az Ötpróba is egyre inkább teret enged. Ezekben az ínséges időkben úgy gondolják, minden lehetőséget meg kell ragadni és meg kell adni arra, hogy minél többen sportolhassanak biztonságos körülmények között.

Éppen ezért indították újra a Maradj Fitten programot is, amiben virtuális körülmények közt lehet gyűjteni a pontokat. Egy mobiltelefon GPS segítségével, egy applikációt használva önállóan is teljesíthetők a kiválasztott és meghirdetett pályák. A program keretein belül üzemeleteltett virtuális útvonalak a geogo.hu oldalon keresztül érhetők el, az Ötpróba Geogo Teljesítések menüpont alatt.

A szervezők a virtuális útvonalak meghirdetésében kérték a tagok segítségét is: ajánljának kedvenc útvonalakat. A beérkező útvonalak közül az olimpiikonjaink és a szervezők kiválasztottak 70 pályát, amit felvetek az Ötpróba-Maradj Fitten Teljesítés programfüzetébe.

Táti túra az Olimpiai Ötpróbában

Panoráma a Dunakanyar kapujára és Esztergomra

Az Olimpiai Ötpróba Magyarország egyik legnagyobb, közel 25 000 tagot számláló szabadidősport-közössége, amely színvonalas hazai sportprogramokat (túra, futás, kerékpározás, úszás, evezés) kínál a tagjainak az ország minden táján.

Arra gondoltam, hogy Tátot és gyönyörű természeti környezetét jó lenne megismertetni a világgal, ezért én is ajánlottam egy túra- és futóútvonalat a programba.

Így kerülhetett be a teljesíthető túrák közé az „**Ötpróba - Maradj Fitten: Tát - Panoráma a Dunakanyar kapujára és Esztergomra**” elnevezéssel az általam többször is bejárt túra az alábbi ajánlóval (mellékelt túraútvonallal és térképpel), mely nyilvánosan is elérhető az Ötpróba és a Geogo honlapokon.

A túra kiindulópontja a Tatról Mogyorósbányára vezető út baloldalán álló, 1818-ban épült Szentháromság kápolna. A táti pincék felé vezető 800 m-es aszfaltos út végén eldöntöheted, hogy melyik irányba indulva szeretnéd kezdeni a természetjárást.

Ha balra fordulsz, akkor bemelegítésképp egy 3 km-es sík terepen juthatsz el Tokodra, ahonnan indulhat a Hegyeskő meghódítása az Országos Kéktúra útvonalán. Ha a pincék felé indulsz (ahol a gazdák szívesen szolgálnak frissítővel), akkor egyenesen menj tovább, és egy meredek emelkedőn kapaszkodj fel az Öreg-hegyre. Az erdőben levő magányos kősziklához az Orbán kápolnát elhagyva tovább kell menned egyenesen 1,3 km-t a Mária úton, majd az erdőbe beérve az útról jobbra a fák közé térj le: itt teljesíthető a pontérintés.

Ha visszafordulsz és az erdő mellett 200 métert haladsz,

Szentháromság kápolna

Kődbe vesző látkép a Kősziklára vezető útról

Kereszt a Mogyorósbányai Kősziklán

Látkép a Mogyorósbányai Kőszikláról

utána jobbra kell fordulnod egy jelöletlen ösvényre, amely felvezet a Mogyorósbányai Kősziklán található kereszthez. A sziklához kilépve gyönyörű panoráma tárul majd eléd: tiszta időben szépen látszik a közeli településeken kívül a Duna, Esztergom és Pádkány is. Ezután az Országos Kéktúra útvonalán, a tokodi pincék mellett elhaladva juthatsz el a Hegyes-kőhöz.

Itt a jelölt turistaútról letérve lehet feljutni a sziklás csúcsra, ahonnan ismét parádés körpanoráma tárul eléd: innen látható a Duna-kanyar, Esztergom, a Börzsöny vonulata, a Nagy-Gete és a Nagy-Gerecse mellett a környező települések is. Távcsovel az Esztergomi Bazilika részletei is jól kivehetők. A hegycsúsról leereszkedve a Kéktúra útvonalán haladva érkezhetsz meg

Tokodra, ahonnan a Mária úton haladva jutsz majd vissza Tátra.

Ha ezt a túrát valaki sétálva teljesíti, akkor 1 pontot, ha futva, akkor 2 pontot gyűjthet az Ötpróba pontjaihoz. A <https://otprobatokioba.hu/tabellak> oldalon lehet megtekinteni a legtöbb pontot összegyűjtőket. A Top 10-es 18 év alatti listára egy táti fiatalember, a nagyfi-am, Ákos is felkerült az 5. helyen.

Bővebb információkat az Ötpróbáról ezen a honlapon lehet elérni.

Mindenkinek ajánlom a lehetőséget, akiszeret sportolni, mert így, olimpiakonok által ajánlott és sok más profi és amatőr sporttársunk által teljesített garántáltan szép útvonalakat lehet megismerni. Kellemes szabadidős kikapcsolódást mindenkinek!

PRANTNER IMRE

Ismét feldíszítették a tojásfát

Immáron harmadik alkalommal díszítették fel a Központi Rendezvényterén található mezei juhart.

A vírushelyzet miatt a díszítés szűk körben történt, de a szép húsvétváró kezdeményezéshez bárki csatlakozhat további hímes tojások elhelyezésével.

A kezdeményezésről Pécsi Lindával, a Táti PARKolók csoport alapítótagjával beszélgettünk.

? Három évvel ezelőtt milyen indítatásból kezdtétek a fát feldíszíteni?

– A tojásfa ötlete egy táti lakostól származik, aki a Táti PARKolók csoporton keresztül keresett meg minket, és vetette fel a javaslatot. Nagyon tetszett

a kezdeményezés, így belevágtunk, remélve, hogy nemcsak egyszeri esemény lesz az ötletből, hanem új hagyományt is teremtünk – ami sikerült, hiszen ez már a harmadik év.

? Miért pont erre a fára esett a választásotok?

– Azért választottuk ezt a fát, mert Tát egyik frekventált részén, a Központi Rendezvényterén található. Egy mezei juharról van szó, mely bokorfának fejlődött, így mivel nincs magas törzse, könnyen díszíthető. Az alakja is csaknem szabályos, valamint szoliter fa, ami azt jelenti, hogy magányosan áll, közvetlen környezetében nincsenek más növények, így jól érvényesül a díszítés és a tér minden pontjáról remekül látható.

? Az elmúlt évben hányan csatlakoztak a kezdeményezéshez, hányan helyeztek el tojást a fán?

– Az első – amolyan próbaévben – kezdésként csupán néhányan helyeztünk tojásokat a fára, majd ezután tettük közzé a felhívást, hogy várjuk mindenkitől szeretettel a díszeket, egészen húsvétig. Az ünnep eltelte után, mikor leszedtük őket, már több mint 800 tojást számoltunk össze! Ez azt jelenti, hogy akár százánál is több lakos vehetett részt a díszítésben, és járult hozzá a gyönyörű tojásfához!

? A tojásokat kik festették? Van civil szervezetek vagy egyesületek?

– A megvalósítás a Táti PARKolók csoport tagjainak köszönhető, de a tojásokat mindenki egyénileg festi, díszíti. Bárki, bármilyen húsvéti dísz, tojást – legyen akár kézzel festett vagy vásárolt – elhelyezhet a fán, amire kifejezetten büszdítünk is minden kedves táti lakost!

LEHOCZKI DÁVID